

Gazeta Uczelniana

Miesięcznik informacyjny Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich ♦ rok XV ♦ nr 2 (148) listopad 2009 ♦ ISSN 1429-5822

Obchody Święta Nauki Wrocławskiej

W numerze:

- ♦ Uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod budowę Nowej Farmacji Akademii Medycznej
- ♦ 13. Zjazd Polskiego Towarzystwa Ortodontycznego
- ♦ Elektrochemioterapia we Wrocławiu
- ♦ VIII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Stomatologia konwencjonalna i eksperymentalna”

Akademia Medyczna
im. Piastów Śląskich

Obchody Święta Nauki Wrocławskiej połączone z Jubileuszem 60-lecia AM, 65-lecia Nauczania Medycyny w Powojennym Wrocławiu i 200-lecia Uniwersyteckiej Medycyny we Wrocławiu

W południe 17 listopada w Auli Leopoldyńskiej Uniwersytetu Wrocławskiego rozpoczęły się uroczyste obchody Święta Nauki Wrocławskiej połączone z Jubileuszem 60-lecia Uczelni, 65-lecia Nauczania Medycyny w Powojennym Wrocławiu i 200-lecia Uniwersyteckiej Medycyny we Wrocławiu. Najważniejszym wydarzeniem tego dnia było jednak nadanie tytułu doktora *honoris causa* Jego Eminencji Księdzu Henrykowi Kardynałowi Gulbinowiczowi.

Otwierając uroczystość, JM Rektor prof. dr hab. Ryszard Andrzejak przywitał zaproszonych gości: Jego Eminencję Księdza Kardynała, arcybiskupa Mariana Gołębiewskiego, arcybiskupa Leszka Sławoja Głodzia, biskupów Ignacego Deca, Edwarda Jania i innych przedstawicieli duchowieństwa, władz rządowych i samorządowych, rektorów uczelni Wrocławia, Opola, reprezentantów dolnośląskiej służby zdrowia i naszej społeczności akade-

mickiej. Obecni byli także doktorzy *honoris causa* AM we Wrocławiu, którzy ten tytuł otrzymali w latach poprzednich: Gerd Plewig, Klaus Peter, Maciej Gembicki, Manfred Dietel, Ryszard Badura, Jan Słowikowski, Bogdan Łazarkiewicz oraz Norbert Heisig, dr *honoris*

causa Uniwersytetu Wrocławskiego, prezes Niemiecko-Polskiego Towarzystwa Uniwersytetu Wrocławskiego.

Rektor przypomniał zgromadzonym, że Kardynał Gulbinowicz zawsze darzył środowisko akademickie bardzo dużą życzliwością. Wymienił zasługi Księdza Kardynała dla Wrocławia, jego wyjątkowy dar przekonywania i umiejętności zjednywania sobie ludzi, dzięki któremu wiele szpitali na Dolnym Śląsku otrzymało od sponsorów nowoczesny sprzęt i aparaturę medyczną. Wspomniał o wkładzie Jego Eminencji w budowę nowoczesnej placówki w Ścinawie – ośrodka leczenia chorób ośpiewnych. Podziękował także za prezent (olejny obraz – portret Ludwika Hirszfelda).

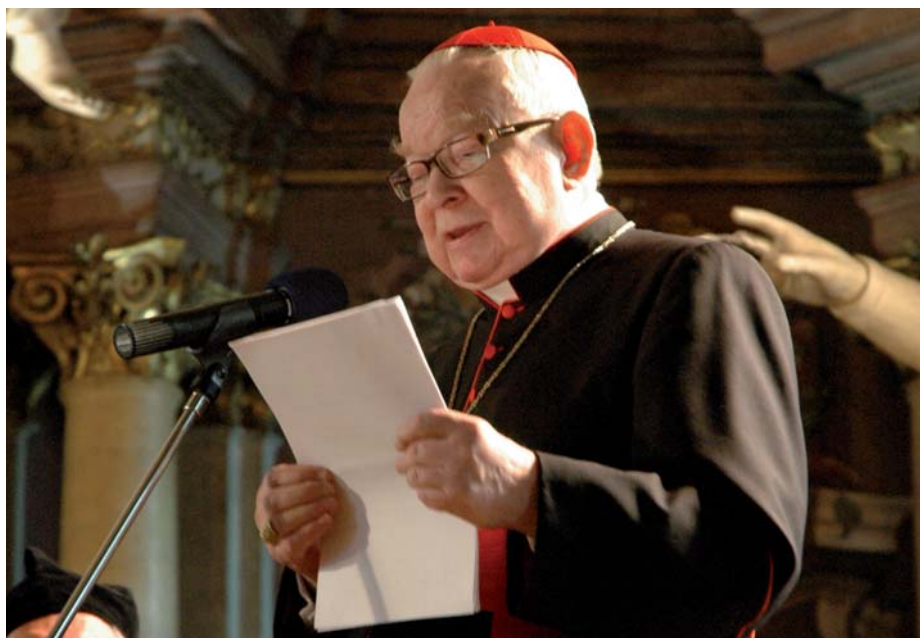
Część przemówienia była poświęcona najbliższej przyszłości Uczelni – strategii rozwoju AM na lata 2009–2020 uwzględniającej zmiany w działalności naukowo-badawczej, dydaktycznej, klinicznej i administracyjnej.

Rektor odczytał ponadto list Lecha Kaczyńskiego skierowany do uczestników uroczystości. Prezydent RP podziękował Akademii za piękny i wymowny symbol, jakim jest uhonorowanie Ks. Kardynała tytułem doktora *honoris causa*, wyraził swój największy szacunek dla Jego Eminencji, a także powinszował laureatom wręczonych nagród, przekazał życzenia wszelkiej pomyślności w życiu zawodowym i prywatnym, a także wiele radości na czas świętowania.

Dalszą część uroczystości poprowadził Prorektor ds. Nauki prof. dr hab. Marek Ziętek. Ogłosił, że na wniosek Rady Wydziału Lekarskiego Senat Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich podjął 29 czerwca 2009 r. uchwałę o nadaniu tytułu doktora *honoris causa* Jego Eminencji Księdzu Henrykowi Kardynałowi Gulbinowiczowi. Następnie poprosił Dziekan Wydziału Lekarskiego dr hab. Jolantę Antonowicz-Juchniewicz, prof. nadzw., aby przedstawiła zebranym życiorys związanego od ponad 30 lat z Dolnym Śląskiem Kardynała. Dla naszego środowiska akademickiego najważniejsze znaczenie miało zaangażowaniu Księdza Kardynała w pomoc chorym. Pani Profesor wspomniała o lekach i sprzęcie medycznym, które pomagał zdobywać dla wrocławskich szpitali w ciężkich latach 80. XX wieku, o wsparciu dla Kliniki Kardiochirurgii Dziecięcej, udziale w tworzeniu Ośrodka Alzheimerowskiego w Ścinawie oraz pomocy w finansowaniu przewoźnego aparatu mammograficznego, tzw. mammobusu.

Po wystąpieniu Pani Dziekan profesor Juliusz Jakubaszko wygłosił akt nadania doktoratu i wręczył Kardynałowi dyplom. Z rąk Rektora Jego Eminencja Kardynał Gulbinowicz otrzymał także Medal Uczelni. Następnie Jego Eminencja skierował słowa wdzięczności do władz AM za ogromny zaszczyt, jakim jest dla niego przyznanie doktoratu *honoris causa*. Podziękował także Promotorowi, którego nazwał „swoim kresowym przyjacielem”, za piękną łacinę,

w której wygłosił laudację. Znany z poczucia humoru kardynał Gulbinowicz powiedział: „wyróżnienie to jest dla mnie wyjątkowe, szczególnie że jedną nogą jestem już w zaświatach życia”. Następnie w krótkim wykładzie przybliżył zebranim dokonania trzech znakomitych medyków, dawnych uczonych. Mówił o zakonniku Witelonie z Legnicy urodzonym w 1230 roku, o znanym wszystkim Mikołaju Koperniku, kanoniku warmińskim, a także o Janie Schefflerze (Anioł Ślązak) – wrocławianinie, filozofie, który był poetą religijnym doby baroku, a także nadwornym lekarzem księcia oleśnickiego.

Zakończeniem części uroczystości bezpośrednio związanej z osobą Księdza Kardynała był występ Chóru Kameralnego Akademii Medycznej, który wykonał utwór Zdenka Lukasa *Pater noster*.

Następnie Rektor poprosił panią prof. dr hab. Annę Przondo-Mordarską o wygłoszenie wykładu poświęconego działalności dydaktycznej profesora Ludwika Hirszfelda w powojennym Wrocławiu. Pani Profesor, która знаła go osobiście, w interesujący sposób przypominała osobę tego wybitnego naukowca, światowej sławy immunologa i bakteriologa, twórcę seroantropologii. Mówiąc o dwóch pasjach Hirszfelda: badawczej i pedagogicznej, zacytowała jego niezwykle słowa „zadaniem profesora jest zdobycie ucznia i założenie szkoły”.

W dalszej części uroczystości wręczono nagrody za działalność naukową.

Nagrodę Specjalną JM Rektora za publikację z najwyższym współczynnikiem IF otrzymał prof. dr hab. Jacek Szechiński (praca: *Efficacy of modified-release versus standard prednisone to reduce duration of morning stiffness of the joints in rheumatoid arthritis (CAPRA-1): a double-blind, randomised controlled trial*. Lancet 2008, Vol. 371, no. 9608; s. 205–214, IF 2008: 28.409). Nagrodę za publikację (*Antibodies to 46-kDa retinal antigen in a patient with breast carcinoma and cancer-associated retinopathy*. Breast Cancer Res.Treat. 2008, Vol. 110, no. 2, 269–271, IF 2008: 5.684) z najwyższym współczynnikiem IF

we współpracy z Instytutem Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN otrzymał zespół w składzie: dr hab. Marta Misiuk-Hojło, prof. nadzw. (AM), prof. dr hab. Ryszard Podemski (AM), dr Maria Ejma (AM), prof. dr hab. Wojciech A. Gorczyca (IIiTd), Marianna Kuropatwa (IIiTd), dr hab. Stanisław Szymaniec (IIiTd), dr Jadwiga Rogozińska-Szczepka (Instytut Onkologii w Gliwicach), dr hab. Wiesława Bartnik (Instytut Onkologii w Gliwicach).

Wśród laureatów nagród indywidualnych pierwszego stopnia znaleźli się: z Wydziału Lekarskiego: dr Kamila Środa, dr Małgorzata Krzystek-Korpacka, dr hab. Piotr Dzięgiel, prof. nadzw., dr Małgorzata Matusiewicz; z Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego: dr hab. Dariusz Janczak, dr hab. Katarzyna Kiliś-Pstrusińska, dr hab. Brygida Knysz, dr hab. Krzysztof Małyszczak, dr Wojciech Baran, dr Dorota Waśko-Czopnik, dr hab. Artur Pupka, prof. nadzw.; z Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego: prof. dr hab. Marek Ziętek, dr hab. Wiesław Kurlej, prof. nadzw., dr hab. Jan Wnukiewicz, prof. nadzw., dr hab. Beata Kawała; z Wydziału Farmaceutycznego: dr Agnieszka Piwowar, dr inż. Agnieszka Matera-Witkiewicz, dr hab. Zbigniew Sroka; z Wydziału Nauk o Zdrowiu: dr Eleonora Mess i dr Joanna Rosińczuk-Tonderys.

Nagrody zespołowe za osiągnięcia naukowe wręczone podczas uroczystości:

Wydział Lekarski:

dr Jolanta Saczko, dr Jadwiga Pietkiewicz, dr Julita Kulbacka, dr Ewa Seweryn;

Wydział Lekarski Kształcenia Podyplomowego:

I zespół: prof. dr hab. Andrzej Milewicz, dr Diana Jędrzejuk,

II zespół: dr hab. Wacław Weyde prof. nadzw., prof. dr hab. Marian Klinger, dr hab. Magdalena Krajewska, dr Mariusz Kusztal, Lek. Ewa Wątopek, dr Mirosław Banasik, dr Waldemar Letachowicz, dr Katarzyna Madziarska, dr Tomasz Gołębiowski,

III zespół: dr Beata Rostkowska-Nadolska, dr Marcin Frączek,

dr hab. Marek Bochnia prof. nadzw., prof. dr hab. Piotr Ziółkowski (WL), dr Elżbieta Gamian (WL), prof. dr hab. Lucyna Pośpiech, dr Wojciech Gawron, dr hab. Urszula Mazurek, dr n. biol. Małgorzata Latocha, dr Małgorzata Kapral,

IV zespół: prof. dr hab. Krzysztof Grabowski, dr hab. Krystyna Markocka-Mączka, dr hab. Andrzej Lewandowski, dr Dorota Diakowska,

V zespół: prof. dr hab. Marta Strutyńska-Karpińska, dr Renata Taboła, dr Leszek Czapla, dr Katarzyna Augoff,

VI zespół: dr hab. Grażyna Bednarek-Tupikowska, prof. nadzw., prof. dr hab. Dariusz Wołowicz, dr Urszula Tworowska-Bardzińska, Krzysztof Tupikowski (doktorant),

VII zespół: prof. dr hab. Kazimierz Kuliczowski, dr hab. Grzegorz Mazur, prof. nadzw., dr hab. Tomasz Wróbel,

VIII zespół: prof. dr hab. Tomasz Kręcicki, dr Marcin Frączek, dr Zdzisław Woźniak (WL);

Wydział Farmaceutyczny:

I zespół: prof. dr hab. Janusz Pluta, dr hab. Jerzy Cieplik, prof. nadzw., dr Olaf Gubrynowicz,

II zespół: dr Hanna Liszkiewicz, prof. dr hab. Wanda P. Nawrocka,

III zespół: prof. dr hab. Stanisław Ryng, dr Marcin Mączyński,

IV zespół: prof. dr hab. Krystyna Orzechowska-Juzwenko, dr hab. Anna Wiela-Hojeńska, prof. nadzw., dr Łukasz Łapiński, dr Magdalena Hurkacz, dr Przemysław Niewiński, mgr Krystyna Głowacka, dr hab. Piotr Milejski,

V zespół: prof. dr hab. Wiesław Malinka, prof. dr hab. Helena Śladowska, mgr Aleksandra Redzicka, mgr Aleksandra Sabiniarz, dr Dominika Szkatuła, dr Berenika Szcześniak-Sięga, dr Piotr Świątek,

VI zespół: prof. dr hab. Jadwiga Biernat, dr hab. Halina Grajeta, prof. nadzw., dr hab. Bożena Regulska-Iłow, dr Rafał Iłow, dr Anna Prescha,

VII zespół: prof. dr hab. Janusz Pluta, dr Dorota Haznar, dr Bożena Karolewicz, mgr Artur Owczarek,

VIII zespół: dr Jolanta Zuwała-Jagiełło, mgr Joanna Górka-Dynysiewicz, prof. dr hab. Maria Warwas,

IX zespół: dr hab. Edwin Wagner, prof. nadzw., dr Lilianna Becan, dr inż. Anna Wójcicka,

X zespół: prof. dr hab. Anna Długosz, dr Ewa Sawicka, mgr Dorota Średnicka;

Wydział Nauk o Zdrowiu:

mgr Aleksandra Lisowska, mgr Iwona Twardak.

Po odśpiewaniu przez Chór Kameralny AM *Gaude Mater Polonia* JM Rektor bardzo serdecznie podziękował zaproszonym gościom i ogłosił zakończenie uroczystości.

Ksiądz Kardynał Henryk Gulbinowicz urodził się 17 października 1923 r. w Szukiszkach, w rodzinie Antoniego i Walerii z d. Gajewskiej. Ochrzczony w kościele parafialnym pw. Matki Bożej Szkaplerznej i św. Jerzego Kapadockiego w Bujwidach przez miejscowego proboszcza ks. Aleksandra Dulko. Bierzmowany w 1940 r. przez księdza arcybiskupa Romualda Jałbrzykowskiego, Metropolitę Wileńskiego.

Dzieciństwo spędził w majątku rodzinnym Gulbinowiczów w podwileńskich Szukiszkach. Szkołę podstawową ukończył w Wilnie. Tutaj rozpoczął naukę w Gimnazjum oo. Jezuitów, a świadectwo dojrzałości uzyskał na Tajnych Kompletach Nauczania. W 1944 r. rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Wilnie, przeniesionym – w 1945 r. – do Białegostoku, gdzie 18 czerwca 1950 r. otrzymał święcenia kapłańskie z rąk księdza arcybiskupa Romualda Jałbrzykowskiego.

W latach 1951–1955 odbył studia specjalistyczne z zakresu teologii moralnej na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Ukończył je doktoratem z teologii moralnej, na podstawie pracy „Zagadnienie niewolnictwa, wolności i pracy w pismach św. Ambrożego”.

Krótko po święceniach kapłańskich pracował jako wikariusz i prefekt szkół podstawowych w Szudziałowie (powiat Sokółka), a po studiach w Lublinie był duszpasterzem akademickim w parafii pw. św. Rocha w Białymstoku. W 1959 r., na prośbę biskupa warmińskiego Tomasza Wilczyńskiego, podjął wykłady z teologii moralnej i etyki w Wyższym Seminarium Duchownym „Hosianum” w Olsztynie oraz pełnił wiele funkcji wychowawczych: prefekta studiów (1960–1963), wicerektora (1963–1968), wreszcie rektora (1968–1970). Jako wychowawca kandydatów do kapłaństwa dał się poznać jako doskonały pedagog, ceniony wykładowca i utalentowany organizator. Jednocześnie angażował się dynamicznie w pracę duszpasterską wśród miejscowej młodzieży akademickiej i pracowników nauki przy parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Do Białegostoku powrócił ks. Henryk Gulbinowicz w styczniu 1970 r., kiedy papież Paweł VI podniósł Go do godności biskupa i ustanowił administratorem apostolskim – dla tej części Archidiecezji Wileńskiej, która po II wojnie światowej znalazła się w granicach Polski – z siedzibą w Białymstoku (12.01.1970 r.). Święcenia biskupie przyjął w prokatedrze białostockiej 8.02.1970 r., z rąk Prymasa Polski kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Jako administrator apostolski w Białymstoku bp Henryk Gulbinowicz zreorganizował sieć parafialną, tworząc kilka nowych parafii i dekanatów. Założył pierwszy w Polsce Diecezjalny Ośrodek Kształcenia Posoborowego Kapłanów, a także Ośrodek Duszpastersko-Katechetyczny kształcący przyszłych katechetów. Wielką troską otaczał alumnów i profesorów Seminarium Duchownego, a także młodzież akademicką. Popierał wszelkie inicjatywy podejmowane przez duchownych na rzecz dokształcania laikatu katolickiego, zwłaszcza dotyczące nauczania Soboru Watykańskiego II i nauki społecznej Kościoła.

15 grudnia 1975 r. papież Paweł VI mianował ks. bp. Henryka Gulbinowicza arcybiskupem Metropolity Wrocławskiej i przeniósł z Białegostoku do Wrocławia. Kanoniczne objęcie Archidiecezji Wrocławskiej odbyło się 12.01.1976 r., uroczysty ingres do archikatedry wrocławskiej nastąpił 2.02.1976 r. – w Święto Ofiarowania. 25.05.1985 r. Ojciec Święty Jan Paweł II podniósł księdza arcybiskupa Henryka Gulbinowicza do godności kardynalskiej.

Wśród wydarzeń, które wyznaczały priorytety działalności dolnośląskiego Metropolity – Ks. Kardynała Gulbinowicza, w czasie niemal 29-letniego pasterzowania we Wrocławiu,

trzeba wyliczyć następujące: przygotowanie wiernych na spotkania z Ojcem Świętym Janem Pawłem II, nawiedzającym dwukrotnie Wrocław, przygotowanie i organizacja dwóch Europejskich Spotkań Młodych Ekumenicznej Wspólnoty Taizé (1989 i 1997), przygotowanie i udział w 46. Międzynarodowym Kongresie Eucharystycznym w dniach 25.05–01.06.1997 r., Synod Archidiecezji Wrocławskiej (1985–1991), II Peregrynacja Kopii słynącego łaskami Obrazu Jasnogórskiej Królowej Polski, przygotowanie i udział w obchodach Millenium Archidiecezji Wrocławskiej, a także stan wojenny i jego społeczne konsekwencje.

Wśród ważniejszych dokonań duszpasterskich Księdza Kardynała należy odnotować: ustabilizowaną na stosunkowo wysokim poziomie liczbę powołań kapłańskich oraz troskę o należyłą formację kandydatów do kapłaństwa. W tej perspektywie trzeba widzieć ustanowienie, w ramach wstępnej formacji seminaryjnej, *annus propedeuticus* w Henrykowie. Na podkreślenie zasługuje pogłębienie w świadomości duchowieństwa i wiernych teologii liturgii, zwłaszcza świętości Dnia Pańskiego, eklesjalnego charakteru zgromadzenia liturgicznego oraz teologii sakramentów świętych, a także utrwalenie zasad zdrowej pobożności eucharystycznej. Laikat katolicki – zwłaszcza dzięki pracom związanym z Synodem Archidiecezji – odkrył swoje powołanie i miejsce w kościele lokalnym; we wszystkich parafiach archidiecezji ukonstytuowały się Rady Duszpasterskie, dynamicznie rozwijają się ruchy i stowarzyszenia katolików świeckich. Ożywiła się wyraźnie wrażliwość duszpasterska – na poziomie parafii, dekanatu i archidiecezji – na niebezpieczeństwa, przed którymi stajemy w naszych czasach rodzina; lepiej jest rozumiany sens właściwego przygotowywania młodych do sakramentu małżeństwa i życia w rodzinie katolickiej. W trosce o ochronę życia poczętego powołał Ksiądz Kardynał – w 1993 r. – Archidiecezjalną Poradnię Adopcyjną, która od powstania do 31.03.2004 r. przekazała do adopcji, odpowiednio przysposobionym rodzinom, 432 dzieci. W czasie biskupiego posługiwania Księdza Kardynała Gulbinowicza nastąpił znaczący rozwój Papieskiego Wydziału Teologicznego; wzrosła liczba samodzielnych pracowników naukowych. Stało się to możliwe dzięki temu, że Metropolita Wrocławski, jako Wielki Kanclerz tej Uczelni, troszczył się o kształcenie i rozwój kadry naukowej. Umożliwiał więc tym, którzy podejmowali specjalistyczne studia z zakresu nauk teologicznych zdobywanie stopni i awansów naukowych w najbardziej renomowanych uczelniach Europy. W okresie 02.02.1976–23.04.2004 r. Papieski Wydział Teologiczny we Wrocławiu nadał 10 osobistościom tytuł doktora *honoris causa*, przeprowadził 30 przewodów habilitacyjnych, wypromował 113 doktorów, wydał 481 dyplomów licencjackich i 3522 magisterskich. Wielki Kanclerz Papieskiego Wydziału Teologicznego był inicjatorem Kongresu Pracy, zorganizowanego przez Duszpasterstwo Ludzi Pracy przy Konferencji Episkopatu Polski (08–12.05.1991 r.). Stałym wydarzeniem o znaczeniu ogólnokrajowym są Wrocławskie Dni Duszpasterskie – organizowane od ponad 30 lat przez Papieski Wydział Teologiczny w ostatnich dniach sierpnia każdego roku.

Z inicjatywy Księdza Kardynała rozwinęła się też znacząco sieć parafii i dekanatów; w omawianym okresie erygowano w archidiecezji 132 parafie i 29 dekanatów, wybudowano 58 kościołów parafialnych, 63 filialne, 124 kaplice i 125 domów parafialnych.

Ksiądz Kardynał Gulbinowicz to człowiek wrażliwy, zwłaszcza na los najbardziej potrzebujących. Dotyczy to zarówno osób duchownych, jak i świeckich, powierzonych Jego pasterskiej trosce. Dlatego już w grudniu 1981 r., tuż po ogłoszeniu stanu wojennego, powołał Arcybiskupi Komitet Charytatywny do niesienia pomocy potrzebującym oraz doraźnego wsparcia osób znajdujących się w szczególnej sytuacji losowej. Komitet ten, dzięki oddanej służbie wrocławskiego laikatu, niósł – przez lata – niedającą się przecenić wielowymiarową pomoc internowanym i ich rodzinom oraz innym doświadczanym przez ówczesny system. Ksiądz Kardynał w okresie stanu wojennego w sposób zdecydowany i wielokrotnie skuteczny stawał osobiście w obronie osób dotkniętych różnymi formami represji. Stworzył warunki

efektywnego niesienia pomocy materialnej, prawnej i duchowej więźniom i innym osobom, w ramach trwałej działalności ww. Arcybiskupiego Komitetu Charytatywnego. Powołanie w tym czasie Arcybiskupiej Rady Społecznej oraz zainicjowanie corocznych spotkań opłatkowych dla pracowników naukowych uczelni wrocławskich stanowiło również element działania podtrzymującego ducha i integrującego to środowisko. Ksiądz płacił za to wysoką cenę, np. został spalony Jego samochód przez wysokich oficerów IV Wydziału ówczesnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Warto też w tym miejscu odnotować, że Instytut Pamięci Narodowej wydał dwie publikacje opisujące niezłomną postawę Kardynała Gulbinowicza wobec władz ówczesnego MSW, mianowicie: „Niezlomni. Nigdy przeciw Bogu”, Warszawa–Kraków 2007 i „Ojczyznę wolną racz nam wrócić Panie... Komunistyczna bezpieka wobec Kardynała Gulbinowicza w latach 1970–1990”. Wrocław 2008. Prezes Instytutu Pamięci Narodowej – dr hab. Janusz Kurtyka, w lutym 2007 r., wręczył Księdzu Kardynałowi Gulbinowiczowi status pokrzywdzonego.

Dzięki staraniom Kardynała Gulbinowicza powstał we Wrocławiu Dom Księzy Emerytów, zapewniający opiekę kapłanom chorym i w podeszłym wieku. Ksiądz Kardynał ustawicznie angażuje się na rzecz ubogich, pokrzywdzonych i bezdomnych. Konkretnym wyrazem Jego przedmiotowych działań jest powołanie schroniska im. św. Brata Alberta dla mężczyzn i kobiet, Wrocławskiego Towarzystwa Opieki nad Więźniami, Caritas Archidiecezji Wrocławskiej oraz Domu Samotnej Matki. Dzięki Jego inspiracji na terenie Archidiecezji Wrocławskiej powstały liczne kuchnie dla ubogich, hospicjum i Zakład Opiekuńczo-Leczniczy pw. św. Jadwigi w Henrykowie. W trosce o rodaków mieszkających za wschodnią granicą Metropolita Wrocławski utworzył Komitet ds. Pomocy Katolikom na Wschodzie.

Dzięki Jego staraniom przeprowadzono w wielkich sanktuariach Dolnego Śląska cztery uroczyste koronacje słynących łaskami wizerunków Matki Bożej: w Wambierzycach (17.08.1980 r.), na Górze Iglicznej (21.06.1983 r.), w kościele pw. NMP na Piasku we Wrocławiu (10.09.1989 r.) oraz w kościele pw. św. Karola Boromeusza we Wrocławiu (11.09.1994 r.).

Metropolitę Wrocławskiego–Seniora można określić jako człowieka dialogu i pojednania. Stara się „oddychać dwoma płucami kultury i tradycji” – Wschodu i Zachodu. I jest to zaiste ożywczy oddech! Angażuje się więc, niejako w naturalny sposób, w trudny, ale możliwy do zrealizowania proces integracji państw i narodów Europy. Uobecnia w sobie tę część dziedzictwa kulturowo-narodowego, którą największy Polak przełomu tysiącleci, Jan Paweł II, zwykł określać mianem „wspólnoty ducha”. Swoją postawą pokazuje, jak ją budować. Bez wahania zaangażował się więc w proces pojednania polsko-niemieckiego. Z Jego znaczącym duchowym wsparciem mogło powstać Centrum dla Pojednania w Krzyżowej. Tam spotykają się Polacy i Niemcy, aby lepiej siebie poznać i dzięki temu wyzbywać się postaw wzajemnych uprzedzeń. A to przecież jest nieodzownym warunkiem każdego pojednania.

Jednym z priorytetów duszpasterskiego posługiwania Metropolity Wrocławskiego–Seniora było Jego ekumeniczne zaangażowanie. On, jako jeden z pierwszych biskupów w Polsce, zorganizował w swojej Archidiecezji Radę ds. Ekumenizmu oraz wyznaczył diecezjalnego referenta koordynującego ekumeniczne działania Kościoła na Dolnym Śląsku.

Dzięki wspólnej inicjatywie Księdza Kardynała Gulbinowicza, hierarchów Kościołów: Prawosławnego i Ewangelicko-Augsburskiego oraz Rabina powstała – przed laty – we Wrocławiu tzw. „Dzielnica Tolerancji”, zwana też „Dzielnicą Czterech Świątyń”, obejmująca: katolicką świątynię pw. św. Mikołaja, prawosławną Cerkiew Katedralną pw. Narodzenia Przenajświętszej Bogarodzicy, ewangelicko-augsburski kościół pw. Opatrzności Bożej oraz synagogę pod Białym Bocianem. Wierni skupieni wokół tych świątyń – świadomi, że dialog nie jest tylko przekonywaniem do swoich racji, ale przede wszystkim wzajemnym poznawaniem się i ubogacaniem – organizują wspólne imprezy charytatywne, spotkania edukacyjne dla dzieci oraz modlitwy ekumeniczne sprawowane, *per turnum*, w każdej z ww. czterech świątyń.

Bogata bibliografia dorobku naukowego Księdza Henryka Kardynała Gulbinowicza, dotyczącego teologii moralnej, etyki, ekumenizmu oraz historii Ziem Wschodnich, obejmuje ponad 300 publikacji, w tym rozprawy naukowe, homilie, kazania, odezwy i listy pasterskie.

Metropolita Wrocławski, Kardynał Gulbinowicz był członkiem kilku watykańskich Kongregacji, mianowicie: Kongregacji Kościołów Wschodnich, Kongregacji Ewangelizacji Narodów i Kongregacji ds. Duchowieństwa. W Kościele w Polsce był członkiem Rady Głównej Episkopatu Polski, członkiem Komisji ds. Duszpasterstwa Ogólnego, Komisji ds. Duchowieństwa oraz Komisji ds. Duszpasterstwa Emigracji.

Ksiądz Kardynał Henryk Gulbinowicz jest jedną z najbardziej szanowanych osób w Polsce, zwłaszcza na Dolnym Śląsku. Szczególnym rysem Jego osobowości jest chrześcijański optymizm, cierpliwość i ojcowska miłość, a Jego hasło biskupie brzmi: *Pateintia et Caritas* – Cierpliwość i Miłość.

Jest laureatem licznych wyróżnień i odznaczeń. Oto niektóre z nich:

- * *doctor honoris causa* Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu (1966 r.),
- * *doctor honoris causa* Akademii Rolniczej we Wrocławiu (2000 r.),
- * *doctor honoris causa* Politechniki Wrocławskiej (2003 r.),
- * Krzyż Komandorski z Gwiazdą (03.02.1995 r.),
- * Order Orła Białego (17.10.2008 r.),
- * *Civitate Wratislaviensi Donatus* – Honorowy Obywatel Miasta Wrocław (1996 r.),
- * *Civi Honorario* – Honorowy Obywatel Dolnego Śląska (tytuł przyznany przez Sejmik Województwa Dolnośląskiego, 2004 r.),
- * Kawaler Orderu Uśmiechu (przyznany przez Międzynarodową Kapitułę Orderu Uśmiechu w dniu 4 kwietnia 2001 r.).

Uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod budowę Nowej Farmacji Akademii Medycznej

Uroczystość wmurowania kamienia węgielnego budowy nowej siedziby wrocławskiej akademickiej farmacji w dniu 29 października 2009 r. rozpoczęła się w Audytorium Jana Pawła II Akademickiego Szpitala Klinicznego przy wypełnionej po brzegi sali.

Wśród gości honorowych byli: Jego Eminencja Ksiądz Henryk Kardynał Gulbinowicz, Jego Ekscelencja Ksiądz Biskup Edward Janiak – Wikariusz Generalny Archidiecezji Wrocławskiej, JM Rektor Politechniki Wrocławskiej – prof. dr hab. inż. Tadeusz Więckowski, Prorektor ds. Nauczania Uniwersytetu Wrocławskiego – prof. dr hab. Ryszard Cach. Urząd Wojewody reprezentował Edward Kostecki – dyrektor Departamentu Polityki Społecznej UW, wiceprezydent Wrocławia Adam Grehl, prezes PPF Hasco-Lek S.A. – dr Stanisław Han, prezes Dolnośląskiej Izby Aptekarskiej – mgr Piotr Bo-

hater, prezes Zarządu Wrobis S.A. – mgr inż. Tadeusz Chodorowski, dyrektor Wrobis S.A. – mgr inż. Wojciech Dudziak, zespół Inżyniera Kontraktu: dr Przemysław Klonowski i mgr Rafał Kołodyński, twórcy projektu architektoniczne-

go Nowej Farmacji – mgr inż. arch. Andrzej Hubka wraz z zespołem, redaktor naczelny Gazety Farmaceutycznej Ewa Dux-Prabucka wraz z Redakcją, wicedyrektor ds. Lecznictwa Akademickiego Szpitala Klinicznego – dr Bogusław Beck, wicedyrektor ds. Logistyki Akademickiego Szpitala Klinicznego – Wiesława Pierzgała.

Licznie stawili się pracownicy Wydziału Farmaceutycznego i studenci. Uroczystość prowadził JM Rektor Akademii Medycznej we Wrocławiu prof. dr hab. Ryszard Andrzejak w towarzystwie Dziekana Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Analityki Medycznej dr. hab. Kazimierza Gąsiorowskiego, prof. nadzw.

W części oficjalnej były wystąpienia Rektora i Dziekana. Zaproszeni Goście życzyli Wydziałowi Farmaceutycznemu utrzymania znakomitego tempa prac budowlanych

Dnia 29 października Roku Pańskiego 2009
we Wrocławiu
za czasów

Papieża Benedykta XVI

Ks. Henryka Kardynała Gulbinowicza

Arcybiskupa Metropolity Wrocławskiego Mariana Gołębiewskiego

Wikariusza Generalnego Archidiecezji Wrocławskiej Ks. Bpa Tadeusza Janiaka

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego

Prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Wojewody Dolnośląskiego Rafała Jurkowlanica

Marszałka Województwa Dolnośląskiego Marka Łapińskiego

Prezydenta Wrocławia Rafała Dutkiewicza

Rektora Akademii Medycznej prof. dra hab. Ryszarda Andrzejaka

Dziekana Wydziału Farmaceutycznego dra hab. Kazimierza Gąsiorowskiego prof. nadzw.

wmurowano Kamień Węgielny uwieczniający początek budowy nowej siedziby wrocławskiej
akademickiej Farmacji. Inwestycja finansowana jest ze środków Regionalnego Programu
Operacyjnego dla województwa dolnośląskiego, dotacji budżetowej, oraz środków własnych

Akademii Medycznej we Wrocławiu.

Budowa realizowana jest przez firmę Wrobis S.A.

W przekonaniu, że to przedsięwzięcie przyczyni się
do rozwoju Akademii Medycznej i zapewni postęp nauk farmaceutycznych

Akt Erekcyjny podpisują:

Jego Eminencja
+
Ks. Henryk Kardynał Gulbinowicz

Jego Ekscelencja
+
Ks. Bp Edward Janiak
Wikariusz Generalny Archidiecezji Wrocławskiej

Wojewoda Dolnośląski
+
Rafał Jurkowlaniec

Marszałek Województwa Dolnośląskiego
+
Marek Łapiński

Prezydent Wrocławia
+
Rafał Dutkiewicz

Rektor
Akademii Medycznej we Wrocławiu
+
Ryszard Andrzejak

Kanclerz
+
Artur Parafieński

Dziekan Wydziału Farmaceutycznego
Akademii Medycznej we Wrocławiu
+
Kazimierz Gąsiorowski

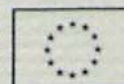

PROGRAM REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

DOLNY
ŚLĄSK

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

i sukcesu finalnego – terminowego ukończenia budowy. Przedstawiciel studentów Andrzej Herbuś – V rok kierunku farmacja, życzenia studentów zakończył słowami piosenki ...niech się mury pną do góry...

Dziękując wszystkim, którzy przyczynili się do tego, że 29.11.2009 r. kamień węgielny zostanie wmurowany, Dziekan, podziękował szczególnie trzem osobom, bez których sukces ten nie byłby możliwy: JM Rektorowi prof. dr. hab. Ryszardowi Andrzejakowi, Kanclerzowi Uczelni mgr Arturowi Parafińskiemu i Pełnomocnikowi Dziekana ds. Budowy Nowej Farmacji mgr Arturowi Owczarkowi. Dziękował także wykonawcy prac budowlanych, firmie Wrobis S.A. Wyraził nadzieję na dalsze dobre tempo prac, a jednocześnie zauważył, że jeśli prace budowlane będą nadal postępowały tak szybko, to pracownicy Wydziału mogą nie nadążyć z przygotowaniami do przeprowadzki...

Następnie Dziekan w towarzystwie JM Rektora i na oczach wszystkich uczestników uroczystości złożył do skrzyni pamiątki przeznaczone do wmurowania i uroczystie zamknął skrzynię.

Duże zainteresowanie słuchaczy wzbudziły fotografie wizualizacji

projektu Nowej Farmacji; wśród komentarzy były także i takie, że wprowadzie sentymentalnie będzie żał opuszczać nasze zabytkowe budynki w centrum Wrocławia, ale to, co budujemy, to jest zupełnie inny wymiar, zupełnie nowa jakość...

Do Księgi Pamiątkowej ustawiła się długa kolejka.

W czasie krótkiej przerwy kawowej był szampan (przedniej jakości) i toasty. Staropolskim obyczajem Dziekan zbił puchar na szczęście

(szkło rozprysnęło się na drobne kawałki, jest to więc chyba dobry omen...).

Następnie uczestnicy uroczystości przeszli na teren budowy, gdzie odbyło się wmurowanie kamienia węgielnego. Skrzynię zawierającą kamień węgielny i pamiątki przeznaczone do zamurowania z pietyzmem niósł mgr Artur Owczarek.

Skrzynia wraz z kamieniem została złożona w otworze specjalnego, wymurowanego z cegły postumentu i pierwsze cegły wmurowali JM Rektor i Dziekan Wydziału Farmaceutycznego. Każdy uczestnik uroczystości mógł – jak murarz – kielnią dorzucić zaprawę i wmurować cegłę w postument zawierający kamień węgielny. Mżył lekki deszyk, ale, jak stwierdził JE Ks. Bp Edward Janiak, w polskiej tradycji ziemiańskiej i rolniczej panuje przekonanie, że gdy w dniu rozpoczęcia roboty pada deszcz, wróży to jej powodzenie! Oby tak było...!

Wmurowanie kamienia węgielnego zakończyło uroczyste *Gaudeamus* na placu budowy wrocławskiej akademickiej farmacji. Dziekan zapowiedział: „...w miejscu wmurowania kamienia węgielnego umawiamy się na spotkanie za 2 lata, a więc 29 października 2011 r. W tym dniu odbędzie się uroczyste przecięcie wstęgi i otwarcie Nowej Farmacji!...”

AKADEMIA MEDYCZNA im. PIASTÓW ŚLĄSKICH
WE WROCŁAWIU

Dziekan Wydziału Farmaceutycznego
dr hab. Kazimierz Gąsiorowski prof. nadzw.

pl. Nankiera 1, 50-140 WROCŁAW
tel.: 71 7840201 - 03 fax: 71 7840200
E-mail: farm@farm.am.wroc.pl

Pamiętki dnia Wmurowania Kamienia Węgielnego
budowy nowej siedziby wrocławskiej akademickiej farmacji
do skrzyni złożone w obecności Władz Uczelni i Wydziału Farmaceutycznego
pracowników i studentów farmacji i analityki medycznej
oraz zaproszonych Gości.

1. Akt Erekeyjny w mosiężnej tubie.
2. Zaproszenie na uroczystość wmurowania Kamienia Węgielnego nowej siedziby wrocławskiej akademickiej farmacji, w dniu 29 października 2009 roku.
3. Skład osobowy Akademii Medycznej w roku 2009.
4. Wydawnictwo Informacyjne: *Akademia Medyczna im. Piastów Śląskich we Wrocławiu*, data wydania: październik 2009.
5. Zdjęcie z uroczystej Inauguracji roku akademickiego 2009/2010, 6 października 2009 roku, Aula Leopoldina.
6. Gazeta Uczelniana, miesięcznik Akademii Medycznej, numer z października 2009 roku.
7. Przewodnik dydaktyczny dla studentów farmacji i dla studentów analityki medycznej na rok akademicki 2009/2010.
8. Kalendarz akademicki na rok 2009/2010, wydany przez Samorząd Studentów Akademii Medycznej we Wrocławiu.
9. Monografia z serii wydawniczej: *Studia Humanistyczne Wydziału Farmaceutycznego Akademii Medycznej we Wrocławiu* Tom I.: Antropologia medycyny i farmacji w kontekście kulturowym, społecznym i historycznym, wydane nakładem Akademii Medycznej we Wrocławiu, grudzień, 2008 rok.
10. Znaczek z logo Wydziału Farmaceutycznego, noszony w klapie marynarki przez pracowników i studentów Wydziału.
11. Płyta CD zawierająca zdjęcia z początków budowy Nowej Farmacji, wykonane 4 września 2009 roku na terenie budowy.
12. Kamień z rzeki Odry znaleziony w kampusie akademickim przy ulicy Wojciecha z Brudzewa. Zebrany i zamurowany jako symbol jedności starego i nowego kampusu Akademii Medycznej we Wrocławiu.
13. Banknoty (100 złotych, 10 złotych) i monety (5 złotych, 2 złote i 1 złoty) używane w Polsce w I dekadzie XXI wieku - donator: Kazimierz Gąsiorowski (dla przykładu: cena załączonego tomu Monografii *Studia Humanistyczne Wydziału Farmaceutycznego*: 60złotych).
14. Gazety codzienne z dnia 29 października 2009 roku: ogólnopolska – *Rzeczpospolita* i lokalna *Gazeta Wrocławska*.

Skrzynia posiada zamek i dwa klucze. Po złożeniu pamiętek i zamknięciu, klucze zostaną wtopione w pieczęć lakową na 2 kopiach Aktu Erekeyjnego i będą znajdować się w Gabinetecie Rektora Akademii Medycznej i w sali posiedzeń Rady Wydziału Farmaceutycznego.

Zamurowane, aby zachować dla pamięci przyszłych pokoleń
dnia 29 października 2009 roku.

Kazimierz Gąsiorowski
Dziekan Wydziału Farmaceutycznego

Przemówienie JM Rektora prof. dr. hab. Ryszarda Andrzejaka wygłoszone podczas uroczystości wmurowania kamienia węgielnego pod budowę Nowej Farmacji Akademii Medycznej

Czcigodny Księżę Kardynale,
Szanowni Państwo

Dzień 29 października 2009 r. na zawsze zapisze się w historii naszej Uczelni, a zwłaszcza jej Wydziału Farmaceutycznego, który w 2006 r. obchodził 60-lecie istnienia.

Na uroczystości Jubileuszu wyraziłem wówczas życzenie, aby pracownicy Wydziału Farmaceutycznego, mającego tak wspaniałe tradycje i ogromne dokonania na polu naukowym i dydaktycznym, współpracujący efektywnie z polskim przemysłem farmaceutycznym, kształcący wysoko kwalifikowane kadry na potrzeby kraju, gospodarki doczekali się w niedalekiej przyszłości nowej siedziby, w której będą mogli w pełni rozwinąć swoją twórczą, kreatywną działalność, o której finansowanie wówczas się staraliśmy.

Zwiastun tego dnia właśnie nastąpił. Za moment dokona się symboliczne, uroczyste poświęcenie

i wmurowanie kamienia węgielnego pod budowę nowej siedziby Wydziału Farmaceutycznego, choć – jak Państwo widzicie – inwestycja została już rozpoczęta i prace budowlane są prowadzone w szybkim tempie.

Nie jest dziełem przypadku, że w zaproszeniu na dzisiejszą uroczystość zamieszczono tekst Psalmu 118: „Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym. Stało się to przez Pana: cudem jest w oczach naszych. Oto dzień, który Pan uczynił: radujmy się zeń i weselmy!”

Od początku powstawania tej sztandarowej dla Wydziału Farmaceutycznego inwestycji patronował JE Ksiądz Henryk Kardynał Gulbinowicz, który w mroźny, zimowy dzień 20 grudnia 2007 r. poświęcił ziemię pod przyszłą inwestycję na uroczystości nadania Aktu Lokalnego.

Tempo, w jakim powstaje nowa siedziba Wydziału Farmaceutycznego skłania mnie do stwierdzenia, że dzięki zaangażowaniu Jego Eminencji jest w tym przedsięwzięciu ręka Bożej Opatrzności i utwierdza w przekonaniu, że prace budowlane będą przebiegać szczęśliwie i zakończą się w ustalonym terminie.

Zamysł budowy nowej siedziby Wydziału Farmaceutycznego został zgłoszony przeze mnie – jako ówczesnego prorektora ds. klinicznych Akademii Medycznej – na spotkaniu opłatkowym z pracownikami Wydziału Farmaceutycznego w grudniu 2004 r.

Oświadczyłem wówczas, że jako kraj znajdujący się od kilku miesięcy, tj. od 1 maja 2004 r., w strukturach Unii Europejskiej możemy aplikować o fundusze unijne i z tej szansy należy skorzystać, gdyż jest to jedyna droga prowadząca do tego, aby Wydział, który za dwa lata będzie obchodził 60-lecie istnienia, mógł w realnej czasowo perspektywie przenieść się do nowej siedziby.

Moja wypowiedź została wówczas przez wiele osób odebrana jako życzenie, które nie ma szans na realizację. Widok placu budowy, na którym obecnie się znajdujemy potwierdza słuszność podjętych przez nas działań i jest powodem do uzasadnionej satysfakcji.

Serdecznie dziękuję wszystkim, którzy już wnieśli swój wkład w powstanie tej inwestycji i nadal intensywnie pracują nad nadaniem jej ostatecznego kształtu.

Dziękuję Jego Eminencji Księdzu Henrykowi Kardynałowi Gulbinowi-

wiczowi, dziękuję władzom Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego, Prezydentowi Wrocławia i Jego służbom, Wojewodzie Dolnośląskiemu i Jego służbom, pracownikom Wrocławskiego Medycznego Parku Naukowo-Technologicznego, projektantom tej pięknej inwestycji z pracowni architektury, załogom przedsiębiorstw – wykonawcom prac budowlanych – firmie Wrobis, która ją rozpoczęła i firmie Budimex, która zakończy ją wreszcie *last but not least* (jako ostatni, ale nie najgorszy), pracownikom Wydziału Farmaceutycznego na czele z jego Dziekanem.

Celowo nie wymieniam tu nazwisk i nazw instytucji, gdyż nie chciałbym nikogo pominąć, a zapewniam, że zapał i zaangażowanie wszystkich Państwa w dzieło realizacji tej inwestycji cenię sobie równie wysoko i jestem za to głęboko wdzięczny.

Tu przy ul. Borowskiej we Wrocławiu, na terenie Campusu Akademii Medycznej, w sąsiedztwie budowanego od wielu lat Centrum Klinicznego powstaje inwestycja, która będzie miała ogromne znaczenie dla rozwoju i przyszłości naszej Uczelni, ale pozostanie także trwałą wartością, wkładem wnoszonym przez społeczność akademicką *Alma Mater* do ogólnonarodowego majątku, dobrze służącą polskiemu społeczeństwu Wrocławia i Dolnego Śląska.

Jest dowodem, że my Polacy – jeśli tylko mamy odpowiednie ku temu

warunki – możemy zrobić bardzo wiele i to w krótkim czasie.

Cieszę się, że wrocławska, akademicka farmacja mająca tak wielkie dokonania, będące zasługą wspa- niałej, wysoko wykwalifikowanej kadry naukowo-dydaktycznej do- czeka się niebawem nowoczesnej bazy na miarę naszych możliwości, ambicji i aspiracji.

Cieszę się, że nasi nauczyciele i studenci nie będą już musieli znosić niedogodności pracy i nauki w wiekowych, poniemieckich obiektach nieprzystosowanych do wymogów współczesności, do standardów, jakich należy oczekiwać od ośrodka akademickiego kraju leżącego w sercu Europy, który od ponad 5 lat jest

członkiem Unii, ośrodka akademickiego rangowanego w działalności naukowo-dydaktycznej, jako 3 ośrodek medyczny w Polsce na 11 ocenianych, a którego Wydział Farmaceutyczny wśród 51 wydziałów wszystkich uczelni medycznych zajmuje 2 miejsce w rankingu naukowym Ministra Nauki.

Sądzę, że szczegóły związane z budową i przyszłym kształtem tej inwestycji przybliży Państwu Dziekan Wydziału Farmaceutycznego Akademii Medycznej we Wrocławiu prof. dr hab. Kazimierz Gąsiorowski, dla którego Nowa Farmacja jest obecnie najważniejszym zadaniem, realizację na bieżąco nadzoruje z ogromnym zaangażowaniem i poświęceniem.

Zarzuty za publiczne pieniądze

Już ponad dwa lata prokuratura, policja, media, opinia publiczna, pracownicy Akademii Medycznej i Szpitali Klinicznych są zasypywani przez Federację Regionów i Komisji Zakładowych Solidarność '80 oraz jej przewodniczącego Zbigniewa Półtoraka informacjami o przekrętach, nadużywaniu władzy, nieformalnych układach, ustawianych przetargach i wszelkich możliwych oszustwach, jakie mają ponoć mieć miejsce na naszej Uczelni. Ponieważ jednak dalsze losy tych nagłaśnianych przez media „przekrętów” są zwykle okryte zasłoną milczenia, chcemy zapoznać z nimi czytelników „Gazety Uczelnianej”.

Mówi się, że
złożenie doniesienia
do prokuratury
„nic nie kosztuje”
i wiele jest w tym
prawdy, ale jedynie
w wypadku tego, który
doniesienie składa

Mówi się, że złożenie doniesienia do prokuratury „nic nie kosztuje” i wiele jest w tym prawdy, ale jedynie w wypadku tego, który doniesienie składa. Osoby, które są obwiniane o popełnienie czynów zabronionych są bowiem zmuszone do pisania pism, składania wyjaśnień ustnych na policji i w pro-

kuraturze, a gdy sprawa się kończy i zarzuty okazują się nieprawdziwe, zwykle nie ma przy tym mediów, które chciałyby o tym napisać.

Uruchamiany jest
cały system
administracyjny,
gdyż tego właśnie
wymaga prawo

Federacja Regionów i Komisji Zakładowych Solidarność'80 oraz jej przewodniczący Zbigniew Półtorak od dawna nękają Rektora oraz Władze Akademii Medycznej we Wrocławiu setkami pism, doniesieniami do prokuratury i zawiadamianiem policji pod najmniejszym nawet pretekstem. Każdy powód jest dobry. Jako instytucja publiczna, Akademia Medyczna, a konkretnie jej władze, muszą na wszystkie te pisma reagować.

We wszystkich tych
instytucjach jest w ten
sposób zawłaszczany
czas setek osób,
zmuszonych sprawdzać
przesłane... informacje,
odpowiadać na nie,
prowadzić
korespondencję

Uruchamiany jest cały system administracyjny, gdyż tego właśnie wymaga prawo. Pisma Zbigniewa Półtoraka zwykle są kierowane nie tylko do Rektora i Senatu, ale też prezydenta, premiera, ministrów, posłów na Sejm, wojewody bądź marszałka województwa, prokuratury i policji. We wszystkich tych instytucjach jest w ten sposób zawłaszczany czas setek osób, zmuszonych sprawdzać przesłane przez wspomniany związek zawodowy informacje, odpowiadać na nie, prowadzić korespondencję.

Wszystko to dzieje się zgodnie z prawem za pieniądze polskich podatników. Efekty tej obywatelskiej działalności z ostatnich kilkunastu miesięcy przedstawiamy niżej:

Wszystko to dzieje się
zgodnie z prawem
za pieniądze
polskich podatników

1. Prokuratura odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie **nielegalnego porozumienia w celu osiągnięcia korzyści majątkowej** między przedstawicielami Akademii Medycznej we Wrocławiu a innymi osobami w związku z prowadzonym przez AM przetargiem na dostarczenie sprzętu na wyposażenie Oddziału Intensywnej Terapii w Akademickim Szpitalu Klinicznym.

2. Prokuratura odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie **nadużycia uprawnień** przez dyrektora Zarządu Inwestycji AM we Wrocławiu w związku z przetargiem na zakup respiratorów i **wyrządzeniu w ten sposób szkody w wielkich rozmiarach w majątku Akademii Medycznej**. W zawiadomieniu do prokuratury Zbigniew Półtorak pisał o kwocie około 4 milionów 400 tysięcy złotych.
3. Prokuratura odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie **przekroczenia uprawnień** przez pracowników Zarządu Inwestycji AM oraz nieprawidłowego oszacowania wartości zamówienia, **co skutkowało nieprawidłowym przeprowadzeniem postępowania** na szkodę Akademii Medycznej.
4. Prokuratura odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie **przekroczenia uprawnień** przez Rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu i **utrudnianie działalności związkowej** przez uniemożliwienie Przewodniczącemu Komisji Krajowej Federacji Regionów i Komisji Zakładowych Solidarności '80 Zbigniewowi Półtorakowi uczestnictwa w posiedzeniu Senatu AM.
5. Prokuratura odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie **przekroczenia uprawnień** przez Rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu, prof. Ryszarda Andrzejaka przez nieegzekwowanie kar umownych od firmy „Wrobis” z tytułu realizacji budowy Akademickiego Szpitala Klinicznego – wobec braku danych uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego.
6. Prokuratura odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie **przekroczenia uprawnień** przez Rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu, prof. Ryszarda Andrzejaka **przez przekazanie gruntu fundacji „Na Ratunek Dzieciom z Chorbą Nowotworową”** – wobec

braku danych uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego.

7. Prokuratura odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie **przekroczenia w nieustalonym okresie uprawnień** przez Rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu, prof. Ryszarda Andrzejaka **są przez współfinansowanie kwartalnika „Zdrowie”**.
8. Prokuratura odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie **pomówienia** przez Rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu, prof. Ryszarda Andrzejaka w listopadzie 2008 r. Zbigniewa Półtoraka o to, że został zwolniony z Akademii Medycznej we Wrocławiu – wobec niestwierdzenia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego.
9. Prokuratura odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie **wprowadzenia w błąd** w 1993 roku przez Ryszarda Andrzejaka w opublikowanej pracy habilitacyjnej „Dynamika zmian metabolizmu krwinki czerwonej w badaniach prospektywnych u ludzi narażonych na złożone czynniki szkodliwe” co do autorstwa części tej pracy, przez wykorzystywanie w niej pracy habilitacyjnej Witolda Zatońskiego.
10. Prokuratura odmówiła wszczęcia śledztwa w sprawie **wprowadzenia w błąd** w 1993 roku przez Ryszarda Andrzejaka w opublikowanej pracy habilitacyjnej „Dynamika zmian metabolizmu krwinki czerwonej w badaniach prospektywnych u ludzi narażonych na złożone czynniki szkodliwe” co do autorstwa części tej pracy przez wykorzystanie w niej pracy doktorskiej Jolanty Antonowicz-Juchniewicz.
11. Prokuratura Okręgowa we Wrocławiu umorzyła śledztwo w sprawie zarzutów o „ustawienie przetargu” ogłoszonego w kwietniu 2007 r. na zakup sprzętu anestezjologicznego do Centrum Klinicznego AM we

Wrocławiu. Nie potwierdził się żaden z zarzutów, wobec czego prokuratura „nie wszczyna postępowania, a wszczęte umarza”. O sprawie „ustawionego przetargu na Akademii Medycznej we Wrocławiu” szeroko informowały media regionalne i ogólnopolskie, a TVP1 poświęciła tej sprawie jeden z programów „Misji Specjalnej”.

Oskarżający nie ponoszą w związku ze swoimi działaniami żadnych konsekwencji

Powyższe przykłady pokazują, że Rektorowi i władzom Akademii Medycznej najpierw są stawiane publicznie zarzuty, potem media zarzuty te nagłaśniają, a na koniec prokuratura umarza śledztwo bądź nawet go nie wszczyna, gdyż zarzuty okazują się nieprawdziwe. Kolejny raz utwierdzamy się w przekonaniu, że osądzanie ludzi i wydawanie wyroków jedynie na podstawie niesprawdzonych informacji narusza dobre imię oskarżanych, podczas gdy oskarżający nie ponoszą w związku ze swoimi działaniami żadnych konsekwencji. Rektor natomiast regularnie albo na policji, albo w prokuraturze składa w tych wszystkich sprawach wyjaśnienia zamiast w tym czasie zająć się sprawami naszej Uczelni.

W prokuraturze na wyjaśnienie czeka następnych kilkanaście doniesień

I jeszcze jedno – w prokuraturze na wyjaśnienie czeka następnych kilkanaście doniesień złożonych przez przewodniczącego Federacji Regionów i Komisji Zakładowych Solidarności '80 Zbigniewa Półtoraka.

AKADEMIA MEDYCZNA we Wrocławiu KATEDRA MEDYCZYNY RATUNKOWEJ

ZAKŁAD MEDYCZYNY RATUNKOWEJ I KATASTROF

Kierownik Katedry i Zakładu: prof. dr hab. med. Juliusz Jakubaszko

50-345 Wrocław, ul. Bujwida 44a; tel. (71) 328-60-45, fax. (71) 328-60-16

e-mail: jjak@emerg.am.wroc.pl

Wrocław, 28.10.2009 r.

Szanowna Pani

mgr Mariola Dwornikowska

Pełnomocnik Rektora ds. Wdrożenia Zarządzania Strategicznego

Akademia Medyczna we Wrocławiu

50-367 Wrocław, ul. Pasteura 1

Szanowna Pani Minister,

Z radością przyjąłem przejęcie przez Panią zadań opracowania i wdrażania strategii rozwoju naszej Uczelni. Upatruję w tym wielką szansę Akademii Medycznej na przetrwanie okresu kryzysu i wypracowanie nowej pozycji jako wiodącego medycznego ośrodka dydaktycznego w Polsce i w Europie Środkowej. Zdaje sobie sprawę z ogromu spraw i obowiązków, jakie bierze Pani na swoje barki, ale myślę, że spotka się Pani z pozytywnym odzewem całego środowiska uczelnianego. Ze swojej strony deklaruje maksymalnie możliwe poparcie dla Pani inicjatyw.

Jak Pani zapewne wiadomo – od kilkunastu lat koncentruję się na kreowaniu nowej dyscypliny medycznej, jaką jest akademicka medycyna ratunkowa. To właśnie w naszej Uczelni powstały wszystkie inspirujące programy kształtowania jej jako jednego z kluczowych działów ochrony zdrowia w naszym kraju. Mamy obecnie trochę zasług na tym polu, w konsekwencji czego zostaliśmy uznani za liderów tworzenia nowoczesnej medycyny ratunkowej w Europie Środkowej. Z tego tytułu nasza pozycja w Światowej Federacji Medycyny Ratunkowej jest wysoka i niepodważalna. Za naszym przykładem krystalizuje się nowoczesna medycyna ratunkowa w krajach ościennych, takich jak: Czechy, Słowacja, Austria i Niemcy. Z tego też powodu zaproszono mnie do pracy w licznych gremiach międzynarodowych, takich jak: Zarząd IFEM, Zarząd EFEM, Komisje Robocze WHO, Emergency International ACEP itp.

Z wieloletniej pracy w tych zespołach oraz z własnych doświadczeń podczas realizacji medycyny ratunkowej w Polsce, zdaję sobie sprawę ze szczególnej wagi kształcenia specjalistów medycznych w tym dziale ochrony zdrowia. Jest to zagadnienie na którego strategię rozwoju wskazują wszystkie kompetentne gremia z zakresu ochrony zdrowia w świecie. W opinii zespołów zajmujących się tym zagadnieniem wskazuje się na bezwzględną konieczność wyłonienia w skali Europy kilkunastu uniwersyteckich ośrodków medycznych, w których można byłoby uruchomić centra doskonalenia zawodowego dla przygotowania kadr medycznych do paneuropejskiego systemu medycyny ratunkowej.

Jednym z ośrodków wskazywanych do utworzenia takiego centrum jest nasza Uczelnia.

Dojrzała koncepcja utworzenia za jej pomocą ośrodka naukowo-szkoleniowego proponowanego jako:

Akademickie Centrum Doskonalenia w Zawodach Medycznych

Potrzeba powstania Centrum jest obecnie bardzo duża. W dobie przemian cywilizacyjnych i gwałtownie rosnącego zapotrzebowania na wysoko wyspecjalizowane kadry medyczne. Wiedza z tego zakresu staje się dobrem poszukiwanym, a inicjatywy kształceniowe są obecnie bardzo promowane. Świadczy o tym między innymi, premiowanie takich inicjatyw ze środków Unii Europejskiej oraz poszukiwanie koncepcji twórczych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Potencjał intelektualny Akademii Medycznej we Wrocławiu, jej wysoko wyspecjalizowana kadra medyczna i nauczająca, upoważniają do szczególnej aktywności w takiej strategii. Proponowane Centrum mogłoby być wyodrębnioną jednostką organizacyjną opartą na Akademii Medycznej we Wrocławiu, specjalistycznym towarzystwie naukowo-lekarskim, jakim jest Polskie Towarzystwo Medycyny Ratunkowej oraz na wybranych instytucjach samorządowych i pozarządowych.

Prace koncepcyjne nad formą, strukturą takiego przedsięwzięcia powinno się zacząć jak najszybciej – również z tego powodu, że można je włączyć do projektu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego określonego w piśmie z dnia 18 września 2009 r. (załącznik nr 1).

Tę wstępną inicjatywę składam na ręce Pani z nadzieją na pozytywny odbiór. Deklaruję pomoc w dalszym rozwijaniu tego pomysłu i w pracach nad przygotowaniem projektu i stosownej dokumentacji.

Z poważaniem,
Juliusz Jakubaszko

Do wiadomości:

JM Rektor Akademii Medycznej we Wrocławiu prof. dr hab. Ryszard Andrzejak

13. Zjazd Polskiego Towarzystwa Ortodontycznego

W dniach 9–12 września 2009 r. we Wrocławiu odbył się 13. Zjazd Polskiego Towarzystwa Ortodontycznego. Głównymi tematami Zjazdu były: współczesne koncepcje leczenia wad dotylnych, najnowsze kierunki w leczeniu ortodontycznym oraz wady rozwojowe w obrębie części twarzowej czaszki. Patronat Honorowy nad Zjazdem objęli: wiceprezydent Wrocławia Jarosław Obremski, JM Rektor Akademii Medycznej we Wrocławiu prof. dr hab. Ryszard Andrzejak i prezes Dolnośląskiej Izby Lekarskiej dr n. med. Andrzej Wojnar. Po raz pierwszy tak duża konferencja ortodontyczna odbyła się we Wrocławiu. Organizacji 13. Zjazdu podjęło się powstałe rok wcześniej Wrocławskie Regionalne Koło Polskiego Towarzystwa Ortodontycznego, któremu przewodniczy dr hab. Beata Kawala. W Komitecie Organizacyjnym zasiadli: dr hab. Beata Kawala – przewodnicząca, dr n. med. Barbara Warych – zastępca przewodniczącego, dr n. med. Marcin Mikulewicz, dr n. med. Joanna Antoszevska, dr n. med. Liwia Minch, lek. stom. Michał Sarul. Komitetowi Naukowemu przewodniczyła dr hab. Beata Kawala, a w jego skład weszli: dr n. med. Barbara Warych, dr n. med. Janina Szeląg oraz dr n. med. Joanna Antoszevska. Sekretarzem Komitetu był dr n. med. Marcin Mikulewicz.

Podczas uroczystości otwarcia, która odbyła się 9 września, przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego powitała zaproszonych gości i uczestników Zjazdu, życzyła owocnych obrad w miłej atmosferze oraz odczytała list powitalny przesłany

Dr hab. Beata Kawala podczas uroczystego otwarcia zjazdu

przez JM Rektora AM we Wrocławiu prof. dr hab. R. Andrzejaka. Następnie głos zabrał prezes Dolnośląskiej Izby Lekarskiej dr n. med. A. Wojnar, gratulując prężnie rozwijającemu się Towarzystwu Ortodontycznemu zorganizowania spotkania w tak dużym gronie we Wrocławiu. Uroczystego Otwarcia 13. Zjazdu dokonała prezes Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Ortodontycznego dr n. med. Izabella Dunin-Wilczyńska. Część oficjalną spotkania zamknął występ młodych śpiewaków, studentów Akademii Muzycznej we Wrocławiu, którzy swoim wykonaniem popular-

nych arii operetkowych wzbudzili powszechne uznanie uczestników uroczystości. Pozostała część wieczoru miała charakter mniej oficjalny. Zwyczajowemu „Get Together Party” towarzyszył skromny poczęstunek i lampka wina.

W Zjeździe wzięło udział ponad 450 osób. Zaproszenie do Wrocławia przyjęło wielu znakomitych gości zarówno z Polski, jak i z zagranicy. Obrady odbywały się w hotelu Mercure. Sala wykładowa hotelu wypełniona po brzegi, nawet podczas prelekcji prowadzonych w późnych godzinach popołudniowych, świadczyła o dużym zainte-

resowaniu uczestników poruszonymi tematami. Wśród wykładowców, znaleźli się: prof. Anna Komorowska, prof. Grażyna Śmiech-Słomkowska, prof. Kazimierz Kobus, dr hab. Beata Kawala, dr Marzena Dominiak, dr Ewa Czołchowska, prof. Hyo-Sang Park, prof. Nazan Küçükkeleş, prof. Vittorio Cacciafesta, prof. Björn Ludwig, prof. Silwia Geron, prof. Hans Pancherz, prof. Marc Geserick, prof. Moschos Papadopoulos, dr Marco Rosa, prof. Martina Drevensek. Program naukowy Zjazdu składał się z ośmiu sesji, które były poświęcone kolejno: wadom zgryzu u pacjentów dorosłych i problemowi zakotwienia, leczeniu wad zgryzu klasy II, zespołowemu leczeniu wad rozwojowych części twarzowej czaszki, współczesnej diagnostyce oraz obrazowaniu, leczeniu czynnościowemu wad dotylnych, możliwościom i granicom leczenia wad dotylnych, współczesnemu leczeniu wad klasy II, chirurgiczno-ortodontycznemu leczeniu zaburzeń szczękowo-zgryzowych. Ostatnia sesja była sesją plakatową. Jednym z głównych zagadnień wykładów stały się możliwości i ograniczenia stosowania mikroimplantów jako nowoczesnych systemów kontroli zakotwienia. Omówiono biomechanikę mikrośrub, ich różnorodność oraz sposoby klinicznego zastosowania. Profesor Park z Korei podkreślił konieczność precyzyjnego planowania systemu sił przy zastosowaniu mikroimplantów, prof. Küçükkeleş (Turcja) zaprezentowała wyczerpujące zestawienie systemów umożliwiających uzyskanie maksymalnego zakotwienia, a prof. Papadopoulos (Grecja) ich kliniczne zastosowanie w przypadkach wymagających dystalizacji górnych zębów trzonowych. Przedstawiono również szczegółowy charakter leczenia wad klasy II u pacjentów w różnych grupach wiekowych. Doktor Marco Rosa (Włochy) przedstawił zalety leczenia pacjentów z wadami klasy II na etapie uzębienia mieszanego w oparciu o zęby mleczne. Profesorowie Cacciafesta (Włochy) i Pancherz (Niemcy) zaprezentowali metody, dzięki którym jest możliwa skuteczna terapia osób dorosłych z wadami tej klasy.

W kolejnych wykładach omawiano swoistość kompleksowego i interdyscyplinarnego leczenia ortodontycznego. Profesor Geron (Izrael) podkreśliła w swojej prezentacji znaczenie estetyki twarzy i uśmiechu w celu osiągnięcia efektów leczenia satysfakcjonujących zarówno lekarza, jak i pacjenta; prof. Geserick (Niemcy) zwrócił uwagę na istotność relacji w stawach skroniowo-żuchwowych do uzyskania czynnościowo prawidłowego zgryzu; prof. Drevensek (Słowenia) natomiast zaprezentowała przypadki leczenia wad klasy III, wymagające współpracy ortodontyczno-chirurgicznej. Przyczynkiem do ożywionej dyskusji stał się temat interdyscyplinarnego leczenia wad części twarzowej czaszki poruszony przez prof. Björna Ludwiga (Niemcy). W trakcie wykładu prof. Ludwig przedstawił kilka interesujących, chociaż wciąż kontrowersyjnych aspektów terapii rozszczepów. Dotyczyły one karmienia piersią dzieci z rozszczepem oraz terminu przeprowadzania interwencji chirurgicznej. Prof. Kobus i Śmiech-Słomkowska wyrazili wątpliwości co do możliwości długoterminowego utrzymania pozytywnych

efektów uzyskiwanych po tak wczesnym chirurgicznym zamknięciu szczeliny rozszczepu.

Zaproszenie do Wrocławia przyjęło wielu znakomitych gości zarówno z Polski, jak i z zagranicy

W trakcie Zjazdu zostało poruszonych wiele interesujących tematów przez wybitnych polskich wykładowców. Profesor Komorowska przedstawiła aktualne koncepcje wpływu dysfunkcji oddychania na wady zgryzu. Profesor Śmiech-Słomkowska omówiła przypadki i konsekwencje błędnych decyzji terapeutycznych. Profesor Kobus pokazał efekty precyzyjnie planowanego skojarzonego leczenia ortodontyczno-chirurgicznego wad rozwojowych części twarzowej czaszki. Doktor hab. Kawala przedstawiła problem epidemiologii wad klasy II jako najczęstsze zaburzenia zgryzowego w populacji europejskiej. Doktor Dominiak omówiła możliwości oceny wystą-

pienia lub nasilenia recesji dziąsłowych po leczeniu ortodontycznym na podstawie zdjęcia cefalometrycznego, a dr Czochrowska wygłosiła inspirujący wykład o autotransplantacji jako skutecznej metodzie leczenia braków zębowych wynikających z hipodoncji bądź urazów. Podczas 8 sesji naukowych Zjazdu wygłoszono 19 znakomicie przygotowanych i przedstawionych referatów oraz zaprezentowano 11 plakatów.

Jednym z niezmiennych punktów w programie każdego zjazdu Polskiego Towarzystwa Ortodontycznego jest walne zebranie. Odbyło się 10 września po zakończeniu ostatniej sesji naukowej. Podczas zebrania, poza przyjęciem sprawozdań z rocznej pracy kół regionalnych Towarzystwa oraz Zarządu PTO, został poruszony oraz szeroko dyskutowany problem stworzenia nowej strony internetowej Polskiego Towarzystwa Ortodontycznego. Tytuł Członka Honorowego PTO nadano dr n. med. Izabelli Dunin-Wilczyńskiej oraz prof. Hyo-Sang Park.

Organizatorzy Zjazdu zapewnili uczestnikom, obok niezwykle bogatego programu naukowego, również program towarzyski. Chcąc przybliżyć gościom niepowtarzalny klimat i piękno Wrocławia, zapewniono możliwość zwiedzania miasta z przewodnikiem. Sposobność do poznania nocnego życia stolicy Dolnego Śląska oraz integracji środowiska stwarzała impreza koleżeńska, która odbyła się 10 września w ekskluzywnym klubie muzycznym „Lemoniada”.

Tematyka wykładów i ich wysoki poziom merytoryczny spotkały się z gorącym przyjęciem uczestników

13. Zjazdowi Polskiego Towarzystwa Ortodontycznego towarzyszyły trzy kursy: przedjazdowy, pozjazdowy i okołozjazdowy. Kurs przedjazdowy „Leczenie przyczynowe wad dotyl-

nych”, który odbył się 9 września, poprowadziła prof. Nazan Küçükkeleş z Uniwersytetu Marmara w Turcji. Profesor Küçükkeleş zwięźle przedstawiła klasyfikację, etiologię i epidemiologię wad II klasy, poświęcając zasadniczą część swojego wykładu problemom rozpoznawania, planowania leczenia oraz wyboru najbardziej odpowiedniego aparatu. Podczas kursu niezwykle systematycznie, a zarazem ciekawie, zostały omówione problemy leczenia czynnościowego pacjentów rosnących, leczenia klasy II za pomocą dyktalizacji zębów trzonowych, leczenia ekstrakcyjnego oraz zastosowania mikroimplantów do korekty II klasy. Kursy pozjazdowy i okołozjazdowy odbyły się w tym samym czasie – 12 września. Kurs pozjazdowy, prowadzony przez prof. Hansa Pancherza był zatytułowany: „Wszystko, co powinieneś wiedzieć o leczeniu przypadków II klasy z zastosowaniem aparatu Herbsta”. Profesor Pancherz metodycznie i wyczerpująco omówił temat terapii z wykorzystaniem aparatu Herbsta w różnych grupach wiekowych, budowę i zasadę działania aparatu oraz wpływ efektów leczenia na strukturę kości, zębów i otaczających tkanek oraz wpływ aparatu na staw skroniowo-żuchwowy. Kurs okołozjazdowy „Wczesne leczenie. Nowa filozofia leczenia w uzębieniu mieszanym” poprowadził dr Marco Rosa. Podczas kursu dr Rosa przedstawił interesującą koncepcję leczenia wad zgryzu w oparciu o zęby mleczne, nie dotykając zębów stałych pacjenta. Koncepcja jest oparta na założeniu, że zęby mleczne z powodzeniem mogą być punktem przyłożenia sił zarówno ortodontycznych, jak i ortopedycznych, co zobrazowano na licznych przypadkach klinicznych.

Tematyka wykładów i ich wysoki poziom merytoryczny spotkały się z gorącym przyjęciem uczestników Zjazdu. Wrocławskie Koło Regionalne udowodniło, że jest co prawda „najmłodszym”, ale i uzdolnionym „dzieckiem” Polskiego Towarzystwa Ortodontycznego. Organizatorom należą się szczerze gratulacje.

Kolejny Zjazd odbędzie się we wrześniu 2010 r. w Warszawie. Serdecznie zapraszamy!

Elektrochemioterapia we Wrocławiu

Od trzech lat zespół naukowców z Katedry i Zakład Biochemii Lekarskiej we Wrocławiu pod kierownictwem dr Jolanty Saczko współpracuje z naukowcami dr hab. inż. Małgorzaty Kotulskiej z Instytutu Inżynierii Biomedycznej i Pomiarowej, WPPT Politechniki Wrocławskiej. Dotychczas prowadzono badania dotyczące wpływu elektroporacji w połączeniu z terapią fotodynamiczną. Efektem współpracy była nagroda w 2008 roku Fundacji Hasco-Lek, którą otrzymały magistrantki: mgr inż. Mariola Nowak oraz mgr inż. Nina Skołucka, <http://www.hasco-lek.pl/>. W bieżącym roku została wyróżniona i nagrodzona kolejna praca prezentowana przez mgr inż. Iwonę Kamińską na VII Konferencji Naukowej Studentów.

Fot. Nina Skołucka

Dzięki współpracy dr hab. M. Kotulskiej z najważniejszymi ośrodkami zajmującymi się elektrochemioterapią (ECT), udało się zorganizować pierwsze w Polsce warsztaty ECT na temat „Teoretyczne podstawy i kliniczne zastosowanie elektrochemioterapii”.

Udało się zorganizować pierwsze w Polsce warsztaty na temat „Teoretyczne podstawy i kliniczne zastosowanie elektrochemioterapii”

Głównymi organizatorami tego nadzwyczajnego spotkania naukowego był: Oddział Chirurgii Ogólnej, Naczyniowej i Onkologicznej z Wojewódzkiego Szpitala we Wrocławiu, Katedra i Zakład Biochemii

Fot. Nina Skołucka

Prof. dr hab. Wojciech Witkiewicz

Oddział Chirurgii Ogólnej,
Naczyniowej i Onkologicznej
Wojewódzkiego Szpitala
Specjalistycznego we Wrocławiu;
Ośrodek Badawczo - Rozwojowy

Katedra i Zakład Biochemii Lekarskiej
Akademii Medycznej we Wrocławiu

Instytut Inżynierii Biomedycznej i Pomiarowej
Politechnika Wrocławska

Zapraszają na nadzwyczajne
posiedzenie naukowe
dnia 29.10.2009

na temat:

*Teoretyczne podstawy i kliniczne
zastosowanie elektrochemioterapii*

Fot. Nina Skolucka

Dr Lluís M. Mir z CNRS z Instytutu Gustawa Roussy z Francji

Fot. Nina Skolucka

Dr Victor Farrichia z Instytutu Onkologii z Lisbony z Portugalii

Fot. Nina Skolucka

Dr Gianluca Selvaggi z IGEA s.r.l. z Capri we Włoszech

Lekarskiej Akademii Medycznej we Wrocławiu oraz Instytut Inżynierii Biomedycznej i Pomiarowej z Politechniki Wrocławskiej.

Prof. W. Witkiewicz wspólnie dr. V. Farrichia przeprowadzili pierwszy w Polsce zabieg elektrochemioterapii czerniaka skóry

Spotkaniu przewodniczył prof. dr hab. Wojciech Witkiewicz – dyrektor Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego we Wrocławiu przy ul. Kamińskiego 73a; ordynator Oddziału Chirurgii Onkologicznej, a przede wszystkim wybitny specjalista z zakresu chirurgii ogólnej, chirurgii naczyniowej i transplantologii. Warsztaty odbyły się 29 października bieżącego roku. Wykłady poprowadzili specjaliści z Europy: dr Lluís M. Mir z CNRS z Instytutu Gustawa Roussy z Francji, dr Victor Farrichia z Instytutu Onkologii z Lisbony z Portugalii oraz dr Gianluca Selvaggi z IGEA s.r.l. z Capri we Włoszech.

Elektrochemioterapia jest metodą leczenia zmian nowotworowych na skórze oraz w tkance podskórnej

Ponadto prof. W. Witkiewicz wspólnie z dr. V. Farrichia przeprowadzili pierwszy w Polsce zabieg elektrochemioterapii czerniaka skóry. Informacja o tym wydarzeniu obiegła całą Polskę, gdyż w tym samym dniu została wyemitowana w TVP1. Elektrochemioterapia jest już stosowana w Europie z dużym powodzeniem, między innymi u naszych sąsiadów w Niemczech i na Litwie.

Elektrochemioterapia jest metodą leczenia zmian nowotworowych na skórze oraz w tkance podskórnej.

Metoda ta łączy działanie pola elektromagnetycznego na błony komórkowe (elektroporacja) z działaniem cytostatyków uprzednio podanych pacjentowi

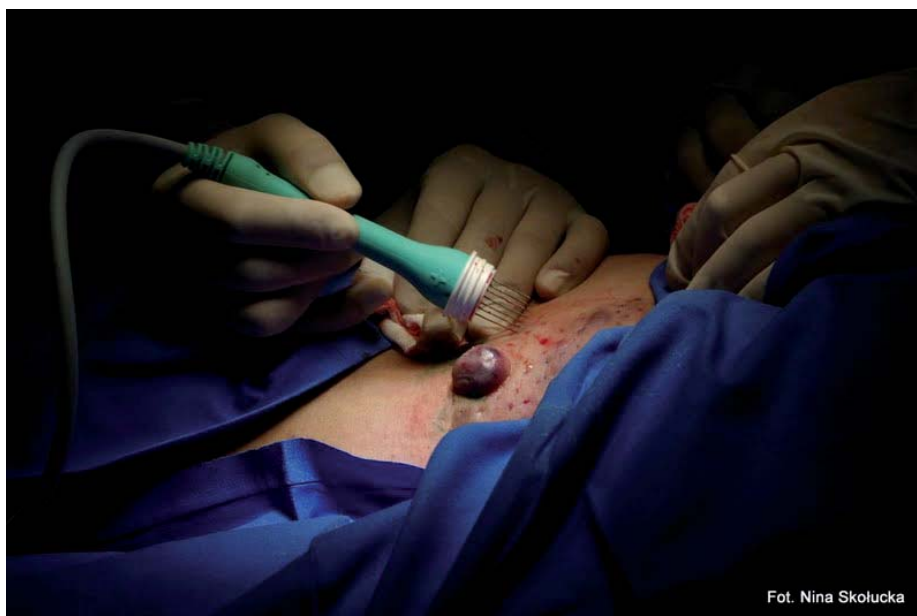
Metoda ta łączy działanie pola elektromagnetycznego na błony komórkowe (elektroporacja) z działaniem cytostatyków uprzednio podanych pacjentowi (bleomycyna, cisplatyna). Impulsowe pole elektryczne o odpowiednio silnym natężeniu jest aplikowane miejscowo w okolicy guza. Powoduje to przejściowe otwieranie przewodzących kanałów (elektroporów) w błonach komórkowych. Elektropory istotnie podnoszą skuteczność transportu leku do wnętrza komórki rakowej, oszczędzając komórki zdrowe. Bleomycyna jest podawana ogólnoustrojowo i jej stężenie wewnątrz komórek rakowych zwiększa się nawet 500-krotnie po zastosowaniu elektroporacji. Cisplatyna jest podawana miejscowo i jej stężenie wewnątrzkomórkowe zwiększa się do 8 razy. Zwężenie naczyń krwionośnych w okolicy guza, podczas działania polem elektromagnetycznym, umożliwia przedłużony kontakt tkanki nowotworowej z lekiem.

Mamy nadzieję, że te warsztaty ECT zapoczątkują rozwój tej nowej i skutecznej terapii w naszym kraju

Terapia uzyskała certyfikat Unii Europejskiej dopuszczający ją do powszechnego leczenia klinicznego w 2005 roku. Mamy nadzieję, że te warsztaty ECT zapoczątkują rozwój tej nowej i skutecznej terapii w naszym kraju.

Prof. W. Witkiewicz i dr V. Farrichia

Zabieg elektrochemioterapii czerniaka skóry

Podczas zabiegu

VIII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Stomatologia konwencjonalna i eksperymentalna” Oddziału Dolnośląskiego PTS – DENTAMED 2009

W dniach 13 i 14 listopada 2009 r. we Wrocławiu odbyła się VIII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Szkoleniowa Oddziału Dolnośląskiego Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego. Konferencja była częścią 8. Dolnośląskich Targów Stomatologicznych organizowanych przez firmę Targi w Krakowie. Patronat Honorowy nad Konferencją i Targami objął prof. dr hab. Marek Ziętek – prezydent Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego. Współorganizatorami Konferencji były Katedra Protetyki Stomatologicznej, Katedra Periodontologii, Katedra Stomatologii Zachowawczej i Dziecięcej, Katedra Ortopedii Szcękowej i Ortodoncji, Katedra Chirurgii Stomatologicznej oraz Katedra i Klinika Chirurgii Szcękowo-Twarzowej AM we Wrocławiu.

Otwarcie Konferencji – od lewej Komisarz Targów w Krakowie Beata Simon, prezes Zarządu Targów w Krakowie Grażyna Grabowska, prezydent PTS prof. dr hab. Marek Ziętek, prezes Oddziału Dolnośląskiego PTS dr n. med. Danuta Nowakowska

VIII Międzynarodowa Konferencja Naukowo- Szkoleniowa Oddziału Dolnośląskiego Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego była częścią 8. Dolnośląskich Targów Stomatologicznych

Komitetowi Naukowemu przewodniczyli dr hab. Halina Panek, prof. nadzw., prof. dr hab. Marek Ziętek, a w skład Komitetu weszli

prof. dr hab. Urszula Kaczmarek, prof. dr hab. Tomasz Konopka, prof. dr hab. Stanisław Pielka, dr hab. Wiesław Kurlej, prof. nadzw., dr hab. Jan Wnukiewicz, prof. nadzw, dr hab. Beata Kawala, dr hab. Małgorzata Radwan-Oczko, dr hab. Włodzimierz Więckiewicz, dr n. med. Marzena Dominiak, dr n. med. Danuta Nowakowska.

Otwarcia Konferencji dokonali prezydent PTS prof. dr hab. Marek Ziętek, prezes Oddziału Dolnośląskiego PTS, dr n. med. Danuta Nowakowska, Prezes Zarządu Targów w Krakowie Grażyna Grabowska i Komisarz Targów w Krakowie Beata Simon, witając przybyłych gości i uczestników. Prof. Marek Ziętek przywitał gości

Konferencji: dr n. med. Andrzej Wojnara – przewodniczącego Dolnośląskiej Izby Lekarskiej we Wrocławiu, przewodniczącą Komisji Stomatologicznej lek. stom. Teresę Bujko, dziekana Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego AM we Wrocławiu dr hab. Beatę Kawalę oraz prodziekanów dr hab. Małgorzatę Radwan-Oczko i dr hab. Wiesława Kurzeja, prof. nadzw., samodzielnych pracowników nauki oraz wszystkich przybyłych, lekarzy oraz studentów, życząc owocnych obrad.

JM Rektor AM prof. dr hab. Ryszard Andrzejak na ręce prezesa Oddziału Dolnośląskiego PTS nadał podziękowania za przesłanie zaproszenie oraz życzył miłej at-

mosfery obrad, wymiany zawodowych doświadczeń, podniesienia zasobu posiadanej wiedzy i nabytych kwalifikacji, co umożliwi jeszcze lepszą opiekę nad pacjentami i przekazywanie kształconym studentom najnowszych zdobyczy nauki w dziedzinie stomatologii.

Następnie odbyła się miła uroczystość wręczenia przez prezesa Zarządu Targów w Krakowie Grażynę Grabowską oraz komisarza Targów Beatę Simon prezydentowi Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego prof. dr. hab. Markowi Ziętkowi statuetki Smoka Wawelskiego, jako wyraz uznania za podjęcie idei organizacji i wieloletni Patronat Honorowy nad Konferencją.

Profesor dr hab. Marek Ziętek w towarzystwie prezesa i wiceprezesa Oddziału Dolnośląskiego PTS: dr n. med. Danuty Nowakowskiej i dr n. med. Dobrochny Zeńczak-Więckiewicz, wręczył godność *Bene Meritus* wieloletniemu Przewodniczącemu Koła Terenowego Oddziału Dolnośląskiego PTS w Wałbrzychu dr n. med. Maciejowi Żakowi. Srebrne Odznaki Honorowe otrzymali: dr n. med. Honorata Krawczykowska, dr n. med. Małgorzata Szulc i dr n. med. Sławomir Makacewicz.

Część naukową rozpoczął referat prof. dr hab. Marco Ferrari ze School of Dental Medicine z Uniwersytetu w Sienie (Włochy) na te-

Wręczenie Statuetki prezydentowi Polskiego Towarzystwa Stomatologicznego prof. dr. hab. Markowi Ziętkowi

mat nowoczesnych możliwości adhezyjnej stomatologii odtwórczej. Gość, wybitny specjalista został zaproszony przez firmę „GC”. Następnie prof. dr hab. Urszula Kaczmarek, kierownik Katedry Stomatologii Zachowawczej i Dziecięcej, przedstawiła referat: „Nadwrażliwość zębiny – objaw czy choroba”. Drugi referat w tej samej sesji przygotowała dr hab. Beata Kawala, kierownik Katedry Ortopedii Szczękowej i Ortodondcji, poświę-

cony hipodondcji siekaczy bocznych jako problemowi estetycznemu.

W sesji III przedstawiono następujące wystąpienia: „Zastosowanie nowych miękkich elastomerów silikonowych do podścielania protez – dr hab. Włodzimierz Więckiewicz, prof. nadzw. kierownik Zakładu Implantoprotetyki i Zaburzeń Czynnościowych Układu Stomatognatycznego oraz „Diagnostyka skróconego łuku zębowego w aspekcie zasadności rehabilitacji protetycznej” – lek. dent. Piotr Napadłek z Katedry i Zakładu Protetyki Stomatologicznej.

Sesję IV otworzył referat „Biogodność materiałów opartych na związkach wapnia stosowanych w stomatologii”, przedstawiony przez dr Bogusławę Żywicką z Zakładu Chirurgii Eksperymentalnej i Badania Biomateriałów AM we Wrocławiu. Kolejnym tematem był: „Wpływ tradycyjnych i eksperymentalnych leków retrakcyjnych na czas polimeryzacji poliwinylsiloksanowych materiałów wyciskowych” przedstawiony przez dr n. med. Danutę Nowakowską p.o. kierownika Zakładu Materiałoznawstwa Katedry Protetyki Stomatologicznej.

Gość Konferencji prof. Marco Ferrari

Drugi dzień Konferencji rozpoczął referat dr. n. med. Zbigniewa Kozłowskiego: „Praktyczne spojrzenie na niektóre choroby jamy ustnej” oraz lek. dent. Magdaleny Mendyk: „Zespół pieczenia jamy ustnej – algorytm diagnostyczny i współczesne poglądy na leczenie farmakologiczne”. Oba referaty przygotowano w Zakładzie Patologii Jamy Ustnej Katedry Periodontologii. Sesję VI wypełniły następujące wystąpienia: prof. dr hab. n. med. Jan Wnukiewicz, prof. nadzw. kierownik Katedry i Kliniki Chirurgii Szczękowo-Twarzowej: „Diagnostyka radiowizualizacyjna w stomatologii oraz chirurgii stomatologicznej i szczękowo-twarzowej”, mgr inż. Tomasz Baczyński – przedstawiciel firmy Optident: „3D od ogółu do szczegółu – diagnostyka 3D w nowoczesnej stomatologii: planowanie i kontrola zabiegów implantologicznych, endodontycznych, ortodontycznych i chirurgicznych z wykorzystaniem oprogramowania Kodak” oraz dr Valerio Zanini z Verony (Włochy): „System implantologiczny Speed’s w praktyce stomatologicznej”.

Ostatnią sesję obejmowały referaty przygotowane przez zespół kolegów z Katedry Chirurgii Stomatologicznej: dr n. med. Katarzyna Łysiak-Drwał: „Sukcesy i niepowodzenia w

Dziekan Wydziału Lekarsko-Stomatologicznego
dr hab. n. med. Beata Kawala

leczeniu ubytków wierzchołkowo-brzeżnych”, dr n. med. Dobrochna Zeńczak-Więckiewicz: „Laser CO₂ – zastosowanie w chirurgii stomatologicznej” oraz lek. dent. Konstanty Sławecki: „Sposoby zaopatrywania połączenia ustno-zatokowego w warunkach ambulatoryjnych”.

Przewodniczący sesji VI prof. dr hab. Stanisław Pielka
i dr n. med. Danuta Nowakowska

**Konferencja
była okazją
do zdobycia punktów
edukacyjnych oraz do
wymiany doświadczeń
i podsumowania
dorobku wrocławskiego
środowiska naukowego
z zakresu stomatologii**

Jak zwykle wieczorem uczestnicy Konferencji i wystawcy spotkali się w restauracji Spiż na wrocławskim rynku, gdzie po bardzo pracowitych dniach prowadzono dalsze dyskusje.

Konferencja była również okazją do zdobycia punktów edukacyjnych oraz do wymiany doświadczeń i podsumowania dorobku wrocławskiego środowiska naukowego z zakresu stomatologii.

Imponderabilia

Imponderabilia

Co to za mowa

Jakie to słowa

To słowa

Jakich nie zna

Gospodarka towarowa

To Szlachetność

Godność

Uczciwość

Honor

Patriotyzm

Gospodarka towarowa zna tylko rzeczy wymierne, a to są rzeczy niewymierne.

Szlachetność to tyle, co dobroć w najwyższym stopniu.

Jan Kochanowski mówi: „Szlachetne zdrowie nikt się nie dowie jako smakujesz aż się zepsujesz”. Szlachetne, to znaczy także dobre postępowanie. Jan Paweł II nawoływał: „Nie czyni drugiemu, co tobie niemiłe”. Kardynał Tysiąclecia Stefan Wyszyński deklarował w imię dobra: „Przebaczamy i prosimy o przebaczenie”. Pismo Święte idzie dalej: „Miłujcie nieprzyjaciół wasze”. Łacińskie sformułowanie obowiązków lekarza stwierdza: *medicus debet esse elegans...* co dotyczy nie tylko eleganckiego stroju, ale eleganckiego, czyli szlachetnego zachowania.

Godność. Juliusz Słowacki „tak światu wieścił, gdy ze swej winy na liście powstańców się nie zmieścił”: „Godności nie mam od męki uciekłem”.

Pytanie, czy to, czym nas karmi nazbyt wiele dzienników i innych tzw. środków masowego przekazu jest godne...? Czy bezpodstawne oskarżenia, obrzucanie błotem, czy

to jest godne zachowanie i czy to może stanowić przykład dla dorastającej młodzieży?

W artykule pt.: „Ziemie pokoleń” ogłoszonym w kilku czasopismach w 2003 r. pisałem: „Z amerykańskiego stylu życia pokazywane są w filmach i w telewizji najgorsze ochłapy moralne: przemoc, rozbój, narkotyki i wyuzdany seks. Czy można się dziwić, że w ostatnich latach wzrosła także w Polsce niebezpiecznie liczba przestępstw wśród młodzieży: morderstwa, narkotyki, prostytutka?”

Uczciwość. Starorzymskie przysłowie mówi: *Suum cuique addere...* co w moim tłumaczeniu brzmi: „oddaj każdemu, co jego i nie kwestionuj tego”. Dotyczy to nie tylko rzeczy fizycznych, takich jak pieniądze czy inne środki materialne, ale także oddania każdemu należnego szacunku, na jaki zasługuje.

Czy tworzenie negatywnej opinii w massmediach, którą żyje nazbyt wielu odbiorców, wydawanie bezpodstawnych oskarżeń, czy to jest zaprzeczenie nakazu – oddaj każdemu, co jego?

A plagiaty, czyli kradzież czyjegoś dorobku naukowego?

A przywłaszczanie sobie cudzych osiągnięć?

A strojenie się w cudze piórka?

Przykłady lekceważenia tej zasady są, niestety, zbyt liczne.

Honor. Nasze od wieków zawołanie brzmiało: „Bóg, Honor i Ojczyzna”. To hasło przyświecało wojownikom o wolność walczącym często bez broni w powstaniach. „Poszli nasi w bój bez broni” (1863 r.), wykonując rozkazy dowódców i nakazy

własnego sumienia patriotycznego wychowania. Tak było również w powstaniu warszawskim. Od wieków panowało przekonanie, że: „zwycięstwo liczby nie chce, męstwa potrzebuje”.

W pieśni obrońców naszego morza są słowa: „Mamy rozkaz cię utrzymać albo na dnie twoim leć”.

Słowo honor bywa dzisiaj używane bardzo rzadko „daję słowo honoru”... Dziś tzw. honory bywają niesłusznie czynione tym, którzy na nie nie zasługują i w ten sposób wypaczają ich charakter. *Honores mutant morressed raro in meliores* – co w moim tłumaczeniu brzmi: „uhonorowanie nie u każdego powoduje obyczajów poprawianie, więc uważaj, czy kandydatowi należy się uznanie, czy tylko po d... lanie”.

Najwyższą formą uhonorowania akademickiego szkół wyższych jest przyznanie doktoratu *honoris causa*. Rady miejskie przyznają tytuł honorowy obywatel. Kiedyś mówiono także: honory domu czyniła pani/pan, podejmując wytwornych gości ... ale gdzie te czasy...

Profesor Jan Widacki w niedawno ogłoszonym artykule pt.: „Sprawy honorowe” rozważając, jak naprawić to, co się obecnie dzieje, a dzieć się nie powinno, rozważa możliwość wprowadzenia na nowo Kodeksu Bożewicza, który regulował sprawy sporne między ludźmi honoru, głównie na drodze pojedynków, z użyciem broni siecznej lub palnej. Profesor dochodzi jednak do smutnego wniosku, że ciągnący się latami po sądach obywatele nie wiedzą przecież, co to jest honor.

Rzymianie mówili: *Honeste vivere*, co w moim przekładzie brzmi: „żyj z honorem i bądź tej cnoty wzorem”. Ale „honor to cnota, której nie zna hołota”.

Patriotyzm. Co to jest patriotyzm? Patriotyzm to jest oddanie ojczyźnie tego, co się jej należy. Moje pokolenie lat przedwojennych (mam 90 lat) było wychowane w duchu patriotycznym. Dorastałem w czasach, gdy żywe były tradycje walk wolnościowych. Ci co o tę wolność walczyli, cieszyli się powszechnym szacunkiem. Nie pytano wówczas, czy przyszedli z armii carskiej, austriackiej czy niemieckiej. Na przykład generał Józef Dowbor-Muśnicki z Rosji na czele zorganizowanego przez niego korpusu Polaków z armii carskiej, z armii carskiej przyszedł generał profesor Bolesław Szarecki, z Austrii generał Stanisław Szeptycki dowódca Legionów w latach 1915–1917 r. (Józef Piłsudski był dowódcą I Brygady Legionów), a płk dr Zenon Strehl był w armii niemieckiej, walczył pod Verdun, w armii polskiej był między innymi szefem służby zdrowia w obronie Warszawy w 1939 r., szefem służby zdrowia Komendy Głównej Armii Krajowej w Powstaniu Warszawskim.

W moim domu pielęgnowano wartości patriotyczne zgodnie z zasadą: „czyń jak każą imponderabilia, a nie prostackie wyrachowanie”.

Przypomnę, co pisałem w moich wspomnieniach pt.: „A było to tak”. W czasie powstanie warszawskiego 18 września wraz z drużyną budowaliśmy linię telefoniczną kanałami pod pozycjami niemieckimi ze Śródmieścia na Mokotów. Droga była fatalna, bo Niemcy spiętrzyli zalegające w kanałach fekalia, wrzucając do włączów worki z cementem, bel-

ki, które tworzyły trudne do przejścia barykady. Szliśmy wiele godzin w fekaliach sięgających niekiedy do ramion, niosąc każdy po trzy zwoje gumowego kabla telefonicznego. Nic dziwnego, że po pewnym czasie byliśmy zatruci. Wystąpiły majaczenia. Takiej bitwy nie prowadził do tej pory żaden żołnierz polski. Nie wiem, czy to było majaczenie – nie tak było na pewno... To Marszałek Józef Piłsudski powiedział kiedyś: „Panowie oficerowie, jeśli trzeba będzie, to dla Polski gówna gołymi rękami wybierać będziecie”. Więc to my, żołnierze Marszałka, widocznie tak trzeba było.

Stanisław Żółkiewski umierając na polu bitwy pod Cecorą szeptał: *O quam dulce et decorum est pro patria mori* – czyli jak słodko i pięknie jest umierać za ojczyznę. Księżę Józef Poniatowski ginąc w nurtach Elstery zawołał: „Bóg mi powierzył honor Polaków i Bogu go tylko oddam”. I na koniec Jan Kochanowski pisał: „a jeśli komu droga otwarta do nieba tym co służą ojczyźnie”.

Jak wyjść z obecnego kryzysu – pauperyzacji moralnej, którą widzi przecież świadoma tego stanu rzeczywistość duża część społeczeństwa?

Proponuję, aby kandydaci do wielu odpowiedzialnych zawodów i funkcji w urzędach państwowych składali takie ankiety, jakiej wzór załączam. Jest to ankieta, którą wypełniały osoby zajmujące wysokie stanowiska państwowe w Polsce do 1939 r. i dla kandydatów do Szkoły Podchorążych Sanitarnych Zawodowych, do której zostałem przyjęty w 1939 r.

Na zakończenie trzeba robić to, co radził Adam Asnyk wychowanek gimnazjum w Kaliszu, do którego miałem zaszczyt uczęszczać – najstarszego gimnazjum w Polsce, zało-

żonego w 1184 r., obecnie nazwanego Gimnazjum im. Adama Asnyka:

„Trzeba z żywymi naprzód iść
Po życie sięgać nowe”.

A ja dodam

Ale uważajcie

Bo mamy czasy gospodarki towarowej

W której nie są pielęgnowane

Wartości ideowe

Rynku towarowego praktyki

Nie przewidują

Rozwoju zasad etyki

I choćbyście się nie wiem

Jak wysilili to na tym rynku

Nie znajdziecie imponderabili*.

* *pondus* – łac. ciężar, waga,
imponderabilis – nieważki, niewymierny fizycznie.

Deklaracja

W związku z wniesieniem przez Stanisława Iwankiewicza prośby o przyjęcie do Szkoły Podchorążych Sanitarnych Zawodowych oświadczam, iż kandydującego znam osobiście od dziecka i udzielam o nim co do wymaganych kwalifikacji moralnych następujących referencji:

- a) karalność sądowa i administracyjna – niekarany,
- b) lojalność państwowa i patriotyzm polski – lojalny, gorący patriota,
- c) honorowość kandydata – bez zarzutu,
- d) uleganie nałogom – nie ulega – harcerz.

Referencji udzielam z pełną odpowiedzialnością ich znaczenia ze względu na wysokie warunki, jakie są stawiane pod względem moralnym kandydatom do szkół kształcących na oficerów zawodowych.

Powyższą deklarację traktuję jako poufną i wobec tego o jej treści nie powiadomiłem petenta, co niniejszym stwierdzam.

Sprostowanie

Promotorem doktora *honoris causa* prof. Zdzisława Brzozowskiego był **prof. dr hab. Zdzisław Machoń**, a nie jak napisano w Gazecie Uczelnianej nr 1 (147) październik 2009 na str. 2 (kolumna prawa u góry pod fotografią) prof. dr hab. Stanisław Ryng.

Listopad miesiącem wdzięczności i refleksji nad przemijaniem

*Hora fugit, Mors venit
Umbra transit, Lux manet*

(godzina ucieka, śmierć przychodzi,
ciemność przemija, światło pozostaje).

Z inskrypcji na kościele parafialnym
w Bolesławcu.

Pierwsze dni listopada mamy już za sobą. Odwiedzamy groby rodzinne, nieraz po długiej i uciążliwej podróży, a także bezinteresownie przyozdabiamy opuszczone groby. Odwiedzanie i zapalenie zniczy na grobach nieraz dawnych znajomych, czasem przy okazji spotkania przy grobach zwaśnionych osób – stało się niemal już naszą tradycją narodową.

Powinno natchnąć nas pewną dozą optymizmu, że w okresie historii, który cechuje dewaluacja autorytetów, zbyt wyraźne wyzwywy tym razem praktycznego materializmu, zbyt nagłonna dyskusja na temat aborcji i eutanazji, te dwa dni: Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny upłynęły pod znakiem zgody, jedności, a nieraz nawet pojednania zwaśnionych przy grobach. Aż się prosi, aby powtórzyć to, co powiedział Henryk Sienkiewicz przy innej okazji: „a na tym to fundamencie reszta odbudowana być może”.

Na szczególne podkreślenie zasługuje wypowiedź ustępującego w tym roku Prymasa Polski Józefa Glempa: „Odwiedzając w uroczystość Wszystkich Świętych i w Dzień Zaduszny groby bliskich, powinniśmy pamiętać, aby dbać o nasze życie duchowe na ziemi i przekazywać tę wartość tym, którzy przyjdą po nas”.

Czas ucieka, wieczność czeka, innymi słowy jak w motcie – godzina ucieka, śmierć przychodzi – te wersety aktualnie brzmią szczególnie w listopadzie,

Fragment Cmentarza Orłąt we Lwowie (stan po odbudowie)

skłaniając do pogłębionej refleksji o czasie, życiu i przemijaniu. Oczywiście, nie możemy zapomnieć o grobach naszych bohaterów narodowych rozsianych po całym świecie, a szczególnie o cmentarzu Obrońców Lwowa i Rossie Wileńskiej, gdzie jest złożone serce Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Czasem warto przy sprzyjającej pogodzie w niedzielę przejść się po starych cmentarzach. Warto także skorzystać z mądrości innych narodów. Jedno z przysłów głosi: *Occasionally walk through old cementaries and read the gravestones* – Co jakiś czas przejdź się po starych cmentarzach i poczytaj epitafia. Ale oprócz uczucia wdzięczności i pamięci o zmarłych w pozostałych dniach tygodnia – pozostaje nam refleksja nad nieuchronnym przemijaniem i śmiercią. Przed tym problemem nie uchroni się ani wierzący, ani ten co niedowierza. Refleksję nad sprawami ostatecznymi zwykle spychamy na ostatni plan. Przychodzące do nas zza oceanu próby konwersji lęku w żart przy pomocy dzieci przebranych za

duchy podczas Halloween, kreślą przemijanie jako coś złowrogiego i obcego człowiekowi – raczej budzą strach niż go koją. W perspektywie wiary natomiast śmierć nie jest ciemną stroną życia. Uczestnicząc w liturgii pogrzebowej, słyszymy: „Albowiem życie Twych wiernych, o Panie, odmienia się, ale się nie kończy” (dawniej w języku łacińskim brzmiało to: *Tuis enim fidelibus, Domine vita mutatur non tollitur...*). Ból i cierpienie towarzyszą każdemu człowiekowi, ale jak wspomniał przed rokiem arcybiskup warszawski Kazimierz Nycz: „Każdy chrześcijanin przez chrzest ma podwójne zameldowanie, na stałe w Domu Ojca i na pobyt czasowy tu na ziemi”. Wszyscy musimy pamiętać o przygotowaniu się do śmierci. Sprzyja temu świadomość nieuchronnego przemijania każdego z nas. Wyteźmy siły naszego człowieczeństwa, abyśmy mogli powiedzieć to, co przekazał nam w swych zapiskach papież Jan XXIII (dziś już ogłoszony błogosławionym): „Moje walizki spakowane, jestem gotów do podróży...”

Fundacja Hasco-Lek

Organizacja Pożytku Publicznego

Wrocław, 09.10.2009

SZ. P. PROF. DR HAB.
RYSZARD ANDRZEJAK
REKTOR AKADEMII MEDYCZNEJ
WE WROCŁAWIU

Szanowny Panie Rektorze

Już po raz czwarty mam przyjemność skierować na Pana ręce zaproszenie dla pracowników naukowych uczelni do udziału w kolejnej edycji Konkursu na Najlepsze Prace Doktorskie i Magisterskie, obejmujące nowe odkrycia oraz innowacje w dyscyplinach farmaceutycznych i pokrewnych. Jego organizatorem jest Fundacja Hasco-Lek.

Celem konkursu jest wyłonienie najlepszych prac, a także promocja ich autorów oraz dokonanych przez nich odkryć z zakresu farmacji, biotechnologii, medycyny, chemii i innych pokrewnych dziedzin w aspekcie ich zastosowań w przemyśle farmaceutycznym lub przemysłach pokrewnych. Miło mi poinformować, że trzy poprzednie edycje spotkały się z szerokim odzewem środowiska akademickiego i pokazały, że potrzeba wymiany doświadczeń między nauką a przemysłem farmaceutycznym jest ogromna. Komisja konkursowa niezmiennie pozostaje pod dużym wrażeniem poziomu merytorycznego zgłaszanych prac. Nagradzając ich autorów, Fundacja chce pobudzić zainteresowanie młodych naukowców nowymi technologiami i spróbować przeszedzieć ich potrzeby na grunt przemysłu. Wyrażam zatem nadzieję, że idea konkursu zyska Pańską aprobatę.

Jak co roku, Fundacja Hasco-Lek uzyskała zgodę Pana Kanclerza Artura Parafinskiego na ekspozycję plakatów promujących IV edycję konkursu na terenie Państwa uczelni. Licząc na życzliwość, zachęcam do zapoznania się z załączonym projektem plakatu.

Fundacja Hasco-Lek została powołana do życia w 2006 r. przez Przedsiębiorstwo Produkcji Farmaceutycznej Hasco-Lek S.A. Posiada status Organizacji Pożytku Publicznego. Wspiera rozwój polskiej nauki, przeprowadzając wspomniany konkurs. Ponadto co roku wręcza również nagrody finansowe najlepszym absolwentom Wydziału Farmacji Akademii Medycznej we Wrocławiu. Istotnym polem jej działania jest pomoc charytatywna. Fundacja opiekuje się trzema domami dziecka i udziela bieżącej pomocy osobom potrzebującym.

Z poważaniem

Przedstawiciel Fundacji HASCO-LEK
PREZES ZARZĄDU
[Podpis]

Fundacja Hasco-Lek ul. Żmigrodska 242 E, 51-131 Wrocław, tel. (071) 352 95 22, fax (071) 352 76 36, fundacja@hasco-lek.pl, www.hasco-lek.pl/fundacja
KRS 0000252028, NIP: 895-18-51-434, Regon: 020241509, Kto: 09 1090 1522 0000 0001 0500 0263

KONKURS FUNDACJI HASCO-LEK

NAJLEPSZE PRACE DOKTORSKIE I MAGISTERSKIE

Fundacja Hasco-Lek z siedzibą we Wrocławiu zaprasza do udziału w IV edycji konkursu na najlepsze prace doktorskie i magisterskie, obejmujące nowe odkrycia oraz innowacje w dyscyplinach farmaceutycznych i pokrewnych.

Celem konkursu jest wyłonienie najlepszych prac doktorskich i magisterskich, a także promocja ich autorów oraz dokonanych przez nich odkryć z zakresu farmacji, biotechnologii, medycyny, chemii i innych pokrewnych dziedzin w aspekcie ich zastosowań w przemyśle farmaceutycznym lub przemysłach pokrewnych.

NAGRODY

Dla zwycięzców konkursu na najlepszą pracę doktorską Organizator ufundował:

- I NAGRODA – 6000 zł
- II NAGRODA – 4000 zł
- III NAGRODA – 3000 zł

Dla zwycięzców konkursu na najlepszą pracę magisterską Organizator ufundował:

- I NAGRODA – 4000 zł
- II NAGRODA – 3000 zł
- III NAGRODA – 2000 zł

Zgłoszenia pracy doktorskiej lub magisterskiej powinien dokonać autor pracy lub wyjątkowo promotor, dziekan wydziału uczelni lub dyrektor instytutu naukowego za zgodą autora.

Warunkiem uczestnictwa w konkursie jest przesłanie na adres:

Fundacja Hasco-Lek, ul. Żmigrodska 242 E, 51-131 Wrocław następujących dokumentów:

- a) jednego wydrukowanego egzemplarza pracy
- b) elektroniczną wersję pracy (na płycie CD)
- c) kopii oceny pracy dokonanej przez recenzent(-ów)
- d) zaświadczenia z uczelni lub instytutu naukowego potwierdzającego, że praca została ukończona i obroniona
- e) karty zgłoszeniowej do udziału w konkursie, do pobrania na www.hasco-lek.com.pl/konkurs
- f) zgodę na przetwarzanie i publikację danych osobowych oraz oświadczenie uczestnika konkursu, również dostępne na www.hasco-lek.com.pl/konkurs

Do powyższych dokumentów należy dołączyć pisemną rekomendację pracy udzieloną przykładowo przez promotora, rektora, dziekana, organizację branżową, redakcję czasopism branżowych lub inne podmioty, związane ze środowiskiem medycznym, farmaceutycznym lub pokrewnym. Organizator może odrzucić zgłoszenie udziału w konkursie i nie przyznać nagrody w razie stwierdzenia braków formalnych zgłoszenia.

Termin nadsyłania zgłoszeń upływa dnia 30 listopada 2009 r. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi do dnia 28 lutego 2010 r. Wyboru najlepszych prac dokona Komisja Konkursowa, w skład której wejdą profesorowie wyższych uczelni oraz przedstawiciele Zarządu i Rady Fundacji. Szczegółowe warunki uczestnictwa w konkursie i wyłaniania jego zwycięzców określa Regulamin Konkursu Stanowiący integralną część niniejszego ogłoszenia (pełna jego treść jest dostępna na stronie www.hasco-lek.com.pl/konkurs oraz w siedzibie Organizatora). Informacje o konkursie można uzyskać w godzinach 7:00-15:00 pod numerami telefonów: 071/ 327 19 61 lub 071/ 327 19 06 oraz drogą mailową: a.hamkalo@hasco-lek.pl, k.bodalska@hasco-lek.pl

Patronat medialny

EDYCJA 2009 r.

Jego Magnificencja

prof. dr hab. Ryszard Andrzejak,

Rektor Akademii Medycznej

Jego Magnificencjo, Szanowny Panie Rektorze

Święto Edukacji Narodowej

jest okazją do złożenia na ręce Jego Magnificencji,

jak również całej kadry pracowniczej uczelni najserdeczniejszych życzeń i gratulacji.

W tym uroczystym dniu pragnę pogratulować Panu wysokiego profesjonalizmu,

oraz dotychczasowych sukcesów na niwie zawodowej.

Jednocześnie życzę długich lat zdrowia, szczęścia

oraz zadowolenia z wykonywanych obowiązków, by zawsze przynosiły one

satisfakcję i były źródłem zawodowego spełnienia.

Łącząc wyrazy szacunku i szczerej sympatii, życzę przychylności losu

przy realizacji każdego przedsięwzięcia,

a w życiu osobistym spokoju i wszelkiej pomyślności.

Szef
Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego
we Wrocławiu
[Podpis]
płk Jerzy Panas

14 października 2009r.

Kolegium Rektorów

kadencja
2008
2012

Uczelni Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry

UCHWAŁA

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry

z dnia 27 października 2009 r.

w sprawie skutków finansowych nowelizacji art. 48 ustawy o finansach publicznych

Środowisko akademickie publicznych szkół wyższych Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry wyraża zaniepokojenie niekorzystną dla uczelni zmianą ustawy o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157 z dnia 24 września 2009 roku poz. 1240).

Z treści art. 48 wynika, że od 2010 roku uczelniom publicznym zabrania się lokowania na rachunkach bankowych wolnych środków pochodzących z dotacji z budżetu.

Nowelizacja pozbawia uczelnie znacznych przychodów finansowych, które są niezbędne do zbilansowania kosztów działalności podstawowej. Dla wielu szkół oznaczać to będzie uzyskanie ujemnego wyniku finansowego już w roku 2010.

Zapis art. 48 jest bardzo korzystny dla komercyjnych banków, które mając do dyspozycji wolne środki z dotacji nie będą płaciły uczelniom odsetek od lokat na rachunkach bankowych.

Założenia do budżetu państwa na rok 2010 nie przewidują wzrostu dotacji dla szkół wyższych. Niekorzystne skutki finansowe nowelizacji ustawy o finansach publicznych w pełni obciążą uczelnie.

Rektorzy publicznych szkół wyższych wnioskują o bezzwłoczne podjęcie inicjatywy legislacyjnej mającej na celu uchynienie niekorzystnych zapisów art. 48 ustawy o finansach publicznych.

Przewodniczący Kolegium Rektorów

Prof. dr hab. Marek Bojarski

Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego

Uniwersytet Wrocławski, pl. Uniwersytecki I, 50-137 Wrocław
tel. 071 343 68 47, fax 071 344 34 21, rektor@adm.uni.wroc.pl
www.uczelnie.wroc.pl

Z prac Senatu

26 października 2009 r. odbyło się kolejne posiedzenie Senatu Akademii Medycznej we Wrocławiu kadencji 2008–2012.

Senat podjął uchwały:

- w sprawie utworzenia Zakładu Pielęgniarstwa Anestezjologicznego i Intensywnej Opieki na Wydziale Nauk o Zdrowiu,
- w sprawie zatrudnienia dr hab. Urszuli Zaleskiej-Dorobisz na stanowisku profesora nadzwyczajnego,
- w sprawie zatrudnienia dr hab. n. med. Rafała Nizankowskiego na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Organizacji i Zarządzania na Wydziale Nauk o Zdrowiu,
- w sprawie rozwiązania stosunku pracy z mianowanym adiunktem z powodu nieuzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego w terminie określonym w § 246 ust 1 Statutu Akademii Medycznej, tj. po 18 latach zatrudnienia na stanowisku adiunkta z uwzględnieniem emerytalnego okresu ochronnego,
- w sprawie utworzenia Katedry Pielęgniarstwa w Podstawowej Opiece Zdrowotnej i Zakładu Pielęgniarstwa w Podstawowej Opiece Zdrowotnej oraz określenie struktury Katedry,
- w sprawie wydawania dokumentów z teczki akt osobowych studentów Akademii Medycznej we Wrocławiu,
- w sprawie uzupełnienia składu Nadzwyczajnej Komisji Senackiej ds. oceny stanu współpracy władz Uczelni ze związkami zawodowymi,
- w sprawie sprostowania błędu w załączniku do uchwały Senatu Akademii Medycznej nr 741 z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji na I rok studiów w Akademii Medycznej we Wrocławiu na rok akademicki 2010/2011.

**W związku z przygotowaniami do obchodów 60-lecia AM
Dział Wydawnictw i Promocji Uczelni
zwraca się do wszystkich z uprzejmą prośbą
o udostępnienie materiałów dotyczących historii Uczelni
(np.: wspomnienia, sylwetki uczonych,
stare zdjęcia zespołów, budynków AM)
w celu opracowania dokumentacji.**

Po wykorzystaniu materiały zostaną zwrócone.
